№ 265. Piątek, 19 (31) grudnia 1875. № 265.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 9 rs. Za 6 miesiecy . 4 50 k. „ 3 miesiące . 2 25 k. „ 1 miesiąc . . — 75 k. „ odnoszenie dopłaca się 5 kop miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą: Na rok . . . . 12 rs. „ 6 miesiecy . . 6 „ „ 3 miesiące . . 3 „ „ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DWUNASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

W sobotę, 20 grudnia (1 stycznia 1876), św. Ign. mucz.
W niedzielę, 21 grudnia (2 stycznia 1876), — św. Julianji m.
W poniedziałek, 22 grud. (3 stycznia 1876), — św. Anastasij.

Wschód i zachód Słońca.

Słońce wschodzi o godzinie 8 minut 12 rano.
„ zachodzi o godzinie 3 minut 55 wieczór.

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą.
Stóp 6 cali 7.

Kalendarz rzymsko-katolicki

W sobotę, 20 grudnia (1 stycznia), — Nowy Rok.
W niedzielę, 21 grudnia (2 stycznia), — św. Makarego opata.
W poniedziałek, 22 grudnia (3 stycznia), — św. Daniela męcz.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1876 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;— na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;— na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu dopłaca się miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie**, w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

* W poniedziałek, 15 (27) grudnia, ambasador francuzki, jenerał *Le Flô*, po powrocie na swe stanowisko, miał zaszczyt przedstawiać się Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszemu Panu.

—

* W niedzielę, 14 (26) grudnia, Najjaśniejszy Pan raczył przyjmować jenerał-lejtnantów: komendanta sweaborgskiego *Alopeusa*, zaliczonego do wojsk zapasowych *Mollera*, naczelnika wojsk miejscowych warszawskiego okręgu wojskowego *Sobolewskiego*; naczelników dywizij piechoty: 16-ej—*Pomerancowa*; i 6-ej—*Szebaszewa*; naczelnika Cesarsko-tulskiej fabryki broni *von Notbeka* i naczelnika 2-ej wojskowej konstantynowskiej szkoły, jenerała-majora *Hakmana*.

—

* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz raczył przybyć 16 (28) grudnia, o 9 wieczorem, z zagranicy do St.-Petersburga.

—

BULETYN

o stanie zdrowia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Mikołajównej.

Dnia 16 (28) grudnia.

Po niespokojnej nocy, przepędzonej z 14 (26) na 15 (27), Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Mikołajówna poczuła się lepiej i siły widocznie się podniosły. O godzinie 12 w południe Jej Cesarska Wysokość przyjęła Komunję Św., w obecności Ich Cesarskich Mości i Najdostojniejszej Rodziny. Pozostałą część dnia Jej Cesarska Wysokość przepędziła spokojnie i czuła pewną ulgę. W nocy sen był spokojny, [illegible]macniający i napady kaszlu powtórzyły się dopiero [illegible] ranem.

Doktór Mianowski.
Doktór Tilner.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Za Najwyższem Najjaśniejszego Pana zezwoleniem, [illegible]arte zostały 16 (28) kwietnia 1875 roku pomiędzy Rosją a Włochami konwencje: konsularna i o spadkach. Ratyfikacje tych traktatów, ustanowioną drogą, wymienione zostały na włoskie 1 (13) sierpnia 1875 roku. O tem, z dołączeniem poświadczonych kopij pomienionych konwencij i ruskiego ich przekładu, Minister Sprawiedliwości przedstawił Senatowi Rządzącemu, dla powszechnego i bezzwłocznego ogłoszenia.

—

* Komitet do spraw Królestwa Polskiego, na po[s]iedzeniu 14 października 1875 roku, roztrząsnąwszy [p]rzedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, z 10 sierpnia 1875 r. № 4,226 (z czas. kom. do spr. włośc. gubernji Królestwa Polskiego), w kwestji o porządku poświadczania i zatwierdzania dobrowolnych umów, zawieranych pomiędzy włościanami o zamianę jednych gruntów na drugie, uchwalił: w rozstrzygnięciu kwestij powstałych przy stosowaniu postanowień byłego komitetu urządzającego w Królestwie, z 25 lipca 1864 r. (art. 118) i 30 grudnia 1865 r. (524), postanowić, że kontrakta pomiędzy włościanami o aljenacji za pomocą zamiany gruntów i zagród nabytych przez nich na podstawie ukazów 19 lutego 1864 roku, powinny być sporządzane taką dro[gą], jaka ustanowiona jest w ogóle dla aljenacji pomie[ni]onych gruntów włościańskich. Zawierane zaś przez włościan, na mocy art. 23 ukazu 19 lutego 1864 roku, umowy o zamianę gruntów dla zniszczenia szachownic, podlegają poświadczeniu i zatwierdzeniu miejscowych władz do spraw włościańskich, drogą ustanowioną przez postanowienie Komitetu urządzającego z 25 [lipca 1]864 roku (art. 118).

Najjaśniejszy Pan, na protokule Komitetu, 31 października 1875 roku, raczył napisać Własnoręcznie „*Wykonać.*"

—

* Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze przedstawienie przez Ministra Spraw Wewnętrznych podania sewastopolskiej rady miejskiej, Najmiłościwiej raczył zezwolić na otwarcie w całem Cesarstwie zbierania ofiar na urządzenie w mieście Sewastopolu historycznego bulwaru na linji dawnych bastjonów.

Pieniądze mogące wpływać od różnych władz i osób na pomieniony przedmiot, będą, stosownie do wydanego przez Ministerstwo Finansów rozporządzenia, przyjmowane przez kasy bez zwłoki i po zapisaniu ich do rachunku jako depozyta izb skarbowych, wysyłane co cztery miesiące do rozporządzenia sewastopolskiego naczelnika miasta.

—

* Mieszkający w Charkowie rzeczywisty radca stanu Wernadzki, pragnąc zachować pamięć zmarłego syna swego Mikołaja, który kształcił się w 2-iem gimnazjum charkowskiem, złożył dyrektorowi tego gimnazjum *cztery tysiące rubli* w sześcioprocentowych listach zastawnych połtawskiego banku gruntowego, każdy z kuponami od 2 stycznia 1876 r. do 1 lipca 1882 r., z zastrzeżeniem, aby kosztem procentu od tego kapitału ustanowione było przy pomienionem gimnazjum jedno stypendjum imienia jego syna, Mikołaja.

W skutku doniesienia o tem zwierzchności charkowskiego okręgu naukowego i na najpoddanniejsze przedstawienie Zarządzającego Ministerstwem Oświecenia Publicznego, Najjaśniejszy Pan, 25-go października roku bieżącego, Najmiłościwiej raczył zezwolić, tak na przyjęcie kapitału 4,000 rub., jak na ustanowienie kosztem procentu od niego jednego stypendjum przy 2-iem gimnazjum charkowskiem, z nadaniem mu nazwy „stypendjum Mikołaja Wernadzkiego."

—

* Zmarły w dymisji major Szewiakow, testamentem, zatwierdzonym przez wołyńską izbę sądu kryminalnego i cywilnego, zapisał uniwersytetowi św. Włodzimierza *sześc tysięcy rubli* biletami Banku Państwa, na ustanowienie przy uniwersytecie św. Włodzimierza, kosztem procentu od pomienionego kapitału, jednego stypendjum dla studentów niezamożnego stanu.

Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze o tem przedstawienie Zarządzająaego Ministerstwem Oświecenia Publicznego, 25 października roku bieżącego. Najwyżej zezwolić raczył na ustanowienie przy uniwersytecie św Włodzimierza, kosztem procentu od pomienionego kapitału, jednego stypendjum, z nadaniem mu nazwy „stypendjum Jana Borysowicza Szewiakowa".

—

* Nowogrodzka rada miejska, z powodu upłynionego 5 września r. b. pięćdziesięciolecia służby kapłańskiej Najprzewielebniejszego Izydora Metropolity Nowogrodzkiego, St.-Petersburgskiego i Finlandzkiego, złożyła do miejskiego banku gminnego 500 rubli, zamierzając kosztem procentu od tego kapitału ustanowić przy nowogrodzkiem mikołajewskiem gimnazjum żeńskiem, na wieczne czasy, jedno stypendjum imienia Najprzewielebniejszego Izydora, o co gubernator nowogrodzki wniósł podanie do Ministerstwa Oświecenia Publicznego.

Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze przedstawienie o tem Zarządzającego Ministerstwem Oświecenia Publicznego, 25 października roku bieżącego, Najwyżej zezwolić raczył na wprowadzenie w wykonanie pomienionego podania.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu, 8 grudnia r. b., przetranzlokowany został naczelnik straży ziemskiej powiatu Łomżyńskiego, zaliczony do piechoty armji sztabs-kapitan *Abrahimowicz* — do straży granicznej.

—

Okólnik, w zastępstwie Ministra Spraw Wewnętrznych, Towarzysza Ministra do gubernatorów.

(5 grudnia 1875 r., № 110).

Przez ustawę o obowiązku służby wojskowej, do urządzenia interesów majątkowych i gospodarskich, dozwala się odraczać, ale nie więcej jak na dwa lata, wejście do służby osób, zarządzających osobiście własnym majątkiem nieruchomym lub należącym do nich handlowym, przemysłowym lub fabrycznym zakładem.

Z powodu stosowania pomienionego artykułu, przez jeden z gubernjalnych kompletów do obowiązku służby wojskowej było wyjaśnione, że z odroczenia wejścia do służby w wojsku, według losu, dla urządzenia interesów majątkowych i gospodarskich, mogą korzystać i takie osoby, które zarządzają swemi majątkami za pomocą postronnych rządców, pełnomocników lub subjektów, ponieważ główny zarząd w każdym razie będzie skupiony w osobie właściciela i ponieważ właściciel kilku majątków nieruchomych lub handlowych, przemysłowych i fabrycznych zakładów, z samej konieczności musi mieć kilku subjektów lub rządców; dla tego podobna okoliczność nie może stanowić podstawy do usunięcia prawa pomienionych osób do przytoczonego odroczenia.

Takie wyjaśnienie stosowania artykułu 52 ustawy nie zgodne jest ani z rzeczywistem, ani z literalnem jego znaczeniem, ani też z samym charakterem ustanowienia ulgi ze względu na położenie majątkowe.

W artykule 52 ustawy, prawo do odroczenia wejścia do służby do wojska dokładnie i ściśle uwarunkowane jest osobistym zarządem własnym majątkiem nieruchomym lub należącym do nich handlowym, fabrycznym albo przemysłowym zakładem. Przytem ulga ze względu na położenie majątkowe ustanowiona jest wyłącznie w uwzględnieniu trudnego położenia osób, które zarządzają swym majątkiem bezpośrednio, ponieważ jeżeli podobny właściciel według losu podlega wejściu do wojska, to oddanie zawiadywania majątkiem innym osobom, rozumie się samo przez się, musi wymagać mniej lub więcej długiego czasu.

W obec powyższego i dla usunięcia niewłaściwych w tym przedmiocie tłumaczeń, za porozumieniem się z Ministrem Wojny, najuprzejmiej proszę jaśnie wielmożnego pana o wyjaśnienie kompletom do obowiązku służby wojskowej powierzonej panu gubernji, że odroczenie wejścia do wojska powinno być nadawane tylko osobom, które zarządzają osobiście i bezpośrednio własnym majątkiem ruchomym lub należącym do nich handlowym, przemysłowym albo fabrycznym zakładem.

—

* Zarządzający Ministerstwem Oświecenia Publicznego, Towarzysz Ministra, pod 23 września r. b., wyznaczył wdowie po b. Dyrektorze VI warszawskiego gimnazjum męzkiego, zawiadującym III gimnazjum żeńskiem i seminarjum nauczycielskiem, radcy dworu Wulfie, Lidji *Wulf*, z pięcioma nieletniemi dziećmi, emeryturę w rozmiarze 1,333 rub. 32 kop., w tej liczbie wdowie 666 rub. 66 kop. i dzieciom także 666 rub. 66 kop. rocznie, z wypłatą tej emerytury od dnia śmierci Wulfa, 24 czerwca 1875 roku, z warszawskiej kasy gubernjalnej.

—

* Zarządzający Ministerstwem Oświecenia Publicznego, pod 16 października roku bieżącego, zawiadomił kuratora warszawskiego okręgu naukowego, o wyznaczeniu dodatkowej płacy, w rozmiarze 25%, za wysłużenie pierwszego pięciolecia w gubernjach Królestwa Polskiego, następującym osobom pochodzenia ruskiego: dyrektorowi IV warszawskiego gimnazjum męzkiego, radcy dworu *Bulmeringowi* po 437 rub. 57 kop. rocznie, od 15 czerwca 1873 roku; nadzwyczajnym profesorom Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu: *Trautveterowi*, po 500 rub. rocznie, od 22 października 1874 r., i *Chlebnikowowi* po 562 rub. 50 kop., od 14 marca 1875 r. i inspektorowi przewodnikowi chołmskiego seminarjum nauczycielskiego *Guglińskiemu* po 375 rub. rocznie, od 1 marca 1872 roku.

* Przez rezolucję zarządzającego Suwalkską Izbą Skarbową, urzędnik kancelaryjny tej Izby, Władysław *Stalski*, na własne żądanie, uwolniony został ze służby.

—

* P. o. Prezydenta miasta Warszawy, jenerał-major Starynkiewicz, podaje do wiadomości powszechnej, iż każdego mającego potrzebę osobiście zgłosić się doń w interesach z zarządem miejskim w związku będących, przyjmować będzie codziennie, pomiędzy godziną 12½ a 1½, wyjąwszy dni wtorkowe i piątkowe.

—

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej.* W wykonaniu zapisu ś. p. Adama Chojnackiego, Rada Miejska, na posiedzeniu z d. 1 (13) grudnia r. b. z procentów od legowanego kapitału, przyznała nagrody za długoletnią nieprzerwaną i nienaganną służbę u jednych państwa, następującym służącym:

a) pierwszą w sumie rs. 150, Franciszkowi Drożinerowi lokajowi za lat 22 miesięcy 10 i dni 3 służby u p. Stanisława Salingera, i

b) drugą w sumie rs. 75 Michałowi Gujskiemu, stróżowi za lat 20 miesięcy 10 i dni 4 służby u właściciela domu pod № 477*a* w Warszawie, p. Karola Boka.

Nagrody te w d. 11 (23) r. b. wręczone zostały, wspomnionym osobom, w obecności ich panów.

—

* *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.* W zastosowaniu się do art. 1-go, Ukazu Najwyższego z d. 14 (26) grudnia 1865 r., podaje do powszechnej wiadomości, że zakwestjonowanie obiegu poszukiwanych przez Teklę Woźnicką kuponów od listów zastawnych, okresu 3-go, serji 1-ej, lit B. № 18,073, 18,074, lit. C. № 39,978, 51,320, 52,584, 53,366, na dwanaście półroczy od włącznie 2-go półrocza 1875 r. do włącznie 1-go półrocza 1881 r. niniejszem ustaje. (7,948).

—

* *Zarząd Warszawskiego Instytutu Muzycznego (Konserwatorjum)*, zawiadamia osoby interesowane, iż egzamina dla kandydatów *v.* kandydatek nowo zapisujących się na naukę do Instytutu Muzycznego, na II półrocze roku szkolnego 1875/6, rozpoczną się dnia 22 grudnia (3 stycznia) 1875/6 roku i trwać będą do dnia 10 (22) stycznia 1876 r., kurs zaś nauk otwartym zostanie dnia 13 (25) stycznia 1876 r. Z dniem ukończenia egzaminów, uczniowie i uczennice, oraz nowi kandydaci, którzy nie złożą opłaty szkolnej, nie będą przypuszczeni do zapisu.

Kandydaci i kandydatki nowo przybywający, zgłaszać się winni do egzaminów w towarzystwie rodziców lub opiekunów, codziennie z rana od godziny 9-ej do 12-ej i po południu od godziny 2-ej do 6-ej, wyjąwszy niedziele i święta.

Co się zaś tyczy warunków, pod jakiemi młodzież obojej płci może być przyjmowaną do Warszawskiego Instytutu Muzycznego (Konserwatorjum), to o takowych można powziąść bliższą wiadomość w kancelarji tegoż Instytutu, codziennie od godziny 9-ej z rana do 3-ej po południu, wyjąwszy niedziele i święta. (7,772).

* Jenerał-major baron *Bremsen* przyjechał do Warszawy z St. Petersburga.

* Jenerał-major *Anuczin* wyjechał z Warszawy do Radomia.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Towarzystwo kredytowe miasta Warszawy** założone zostało 31 grudnia (12 stycznia) 1869/70 roku, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej ustawy. Z sprawozdania tego Towarzysąwa za zeszły (czwarty jego istnienia) rok finansowy, to jest od 19 wreśnta (1 paździrnika) 1873 r. do takiej samej daty 1874 r., okazuje się pomiędzy innemi, że sfera czynności tego Towarzystwa znacznie rozszerzyła się w roku upłynionym; powiększyła się liczba uczestników przez udzielenie nowych pożyczek, dochód podniósł się, przewyższywszy obliczenia budżetowe, i oprócz tego kapitał zapasowy doszedł do znacznej cyfry, jak to będzie wskazane poniżej.

W skutku odbytych 17 (29) listopada 1873 r. i 18 (30) maja 1874 roku losowań, umorzono listów zastawnych Towarzystwa, w skutku pierwszego—za 54,000 rub., i drugiego za 06,500 rub., razem umorzono listów zastawnych Towarzystwa za 120,500 rub. Na 18 (30) września 1874 r. w obiegu znajdowało się nieumorzonych listów zastawnych 1-ej emisji, za 7,748,200 rub. W ciągu upłynionego roku finansowego wypuszczono w obieg listów zastawnych 2-ej emisji, za 2,208,600 rub. W taki sposób w ogóle listów zastawnych Towarzystwa kredytowego m. Warszawy, obydwóch misij, było w obiegu na 18 (30) września 1874 roku za 9,956,800 rub.

W ciągu upłynionego roku finansowego na utrzymanie zarządu tego Towarzystwa wpłynęło 62,277 rub. 60 kop., a ponieważ w ciągu tego czasu wydano na utrzymanie służby zarządu Towarzystwa i inne rozchody na administrację 29,296 rub. 53 kop., przeto w końcu roku finansowego w zarządzie pozostawało remanentu z wpływów 32,981 rub. 7 kop., które włączone zostały do zapasowego kapitalu, wynoszącego 18 (30) września 1874 r.—426,378 rub. 50 kop.

—

* **Warszawska resursa kupiecka,** istniejąca od 18 (30) października 1820 r., za upoważnieniem rządu, obecnie liczy 579 członków, z nich 149 akcjonarjuszów, a 430 członków zwyczajnych. Ze sprawozdania tej resursy za 1874 rok okazuje się, że dochód ze składek członków, ze sprzedaży akcij, zabaw i innych podobnych źródeł, wraz z remanentem z lat ostatnich, wynosił 22,597 rub. 32 kop., licząc w to i pożyczkę zaciągniętą od Towarzystwa kredytowego m. Warszawy, w ilości 11,753 rub. 95 kop.; a że rozchody w ciągu roku sprawozdawczego mynosiły 22,589 rub. 64 kop., zatem w końcu 1874 roku w kasie resursy kupieckiej było remanentu w gotowiźnie 7 rub. 68 kop.

—

* Począwszy od dnia 20 grudnia (1 stycznia) 1875/6 roku, **sprzedaż biletów do Teatru Wielkiego** uskuteczniać się będzie w kasie, z lewej strony głównego podjazdu gmachu teatralnego będącej.

Sprzedaż biletów do Teatru Rozmaitości, dopełniać się będzie w kasie, z prawej strony głównego podjazdu gmachu teatralnego istniejącej.

—

* **Tydzień giełdowy.** Ubiegły period sprawozdawczy, obejmujący tylko pięć dni giełdowych, odznaczał się szczególną

ospałością panującą na wszystkich bez wyjątku giełdach. Jest to z resztą zjawisko często się o tej porze powtarzające; koniec roku bowiem służy na załatwienie bieżących zobowiązań i wstrzymuje od rozpoczęcia nowych interesów.

Giełda berlińska nie wychodzi wcale z oscylacij ciągle się poruszających, a tem samem charakter operacij nadal pozostał niestałym i chwiejnym. Silniejsze usposobienie występujące na początku tygodnia znikło w dalszym jego ciągu, by powrócić w ostatnim dniu giełdowym. Pojedyncze walory wykazują zatem w skrajnem tygodniowem notowaniu zyski kursowe.

Fatum ciążące od lat kilku na giełdzie wiedeńskiej, według wszelkiego prawdopodobieństwa nie ustąpi z nadchodzącym końcem roku.

Giełdy zachodnie najwięcej ulegały niechęci do interesów dla tego też obroty były nieznaczne, co wszakże nie przeszkodziło, ażeby usposobienie było silnem. Szczególnie egipskie papiery doznały podwyżki na skutek wiadomości o skonsolidowaniu się finansów krajowych przez założenie banku narodowego. Co do nas, to otwarcie wyznajemy brak przekonania do podobnych instytucij. Moglibyśmy dla poparcia naszego zdania wskazać na Turcję.

Inne papiery również zyskały, choć różnica przedstawia się w ułamkowych tylko drobnostkach. O Paryżu nie wiele powiemy; zwyżkowcy zagnieździli się tam i nie opuszczają zdobytej pozycji. Zresztą kwitnący stan ekonomiczny kraju usprawiedliwia postępowania kulisy, a znana elastyczność francuzkiego narodu niemałym jest dodatnim czynnikiem.

Ostatnie wykazy bankowe przekonywają o obfitym targu pieniężnym w Wiedniu i Paryżu, konstatując natomiast wywóz złota z Anglji.

Przy niezmienionych czynnikach wpływających na ustosunkowanie się naszej waluty, usposobienie naprężone co do podaży weksli zagranicznych, jakie się wytworzyło w poprzedzającym perjodzie giełdowym, utrzymało się w pierwszym dniu zeszłego tygodnia na giełdzie warszawskiej, skutkiem czego tranzakcje tylko przy podwyższonych kursach uskutecznione być nie mogły. W następnych dniach ruch w tym kierunku osłabł, i kursa w oscylacjach ułamkowych kształtowały się z dążnością zniżkową, wykazującą wszakże nieznaczne tylko rezultata. Drobne usyskane obniżenie, w zupełności umorzone zostało w dniu piątkowym, po odebranej wiadomosci o stanie kursowym naszych biletów banku Państwa w Berlinie. Na zasadzie ich kursu, wszystkie dewizy, z wyjątkiem Wiednia, musiały być drożej płacone, tak, że kursa podniosły się wyżej jeszcze nad poziom poniedziałkowy. Zmiana ta uwydatnia się w następującem zestawieniu:

	d. 20 grudnia		d. 24 grudnia	
Berlin długi	113,17½	112,87½	113,25	112,95
„ krótki	113,10	112,80	113,25	112,95
Gdańsk długi	113,10	112,80	113,10	112,80
„ krótki	—	—	—	—
Londyn długi	7,62	7,60	7,63	—
„ krótki	7,62½	—	7,63	7,61
Paryż długi	91,80	—	91,80	—
„ krótki	91,80	—	91,80	—
Wiedeń długi	101,05	—	99,97½	99,52½
„ krótki	100,80	100,35	100,65	100,20

Operacje wekslowe z zmiennem ożywieniem porobione, przedstawiają ogólną cyfrę obrotów z 5-u dni, mieszczącą się w okresie mniej jak średnich. Znaczniejsze tranzakcje dokonane zostały wekslami krótkoterminowemi na Berlin, i wekslami tak długo jak i krótkoterminowemi na Londyn. Weksle krótkoterminowe na Wiedeń, także były przedmiotem liczniejszych zakupów. Na Paryż drożej trzymane, mniejsze wykazują obroty. Na Petersburg z terminem 3-miesięcznym, chętniej były nabywane z dyskontem po 5¼%, tak jak krótkoterminowe po kursie alpari.

W oddziale tutejszych papierów publicznych panowało niejakie ożywienie, które dodatnio wpłynęło na normowanie kursów; prawie wszystkiemi efektami dokonane były obroty, lecz w ogóle średniego rozmiaru.

Z akcij różnego rodzaju na tutejszej giełdzie traktowanych, kupowano tylko i to w małej partji akcje kolei łódzkiej i akcje banku łódzkiego. Wszystkie inne wartości nominalnie są notowane oprócz listów zastawnych ruskich, kupowano po kursie między 104,50 a 103,75.

Ruch pożyczkami premiowemi, przy chłodniejszem usposobieniu, nadzwyczaj jest ograniczony. Kurs ich w ciągu tygodnia ciągle notowany był tylko w rubryce „żądano“ — ostatnio obniżony na 231 dla I-ej, i 221 dla II-emisji. *(Gaz. Hand.)*

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Petersburgskie **muzeum morskie** w ostatnich czasach wzbogacone zostało, według gazety *Rusk. Mir*, licznemi ciekawemi egzemplarzami pod względem specjalności morskiej. W ich liczbie szczególną uwagę zwraca na siebie model wieży statku pancernego z dwoma działami, mechanizm lawet których urządzony jest tak, że po wystrzale działo samo chowa się przed nieprzyjacielem. Myśl wprowadzenia tych lawet na statkach przypisują admirałowi Popowowi. Drugi nowy model, bardzo starannie odrobiony, przedstawia nowo projektowany hidrauliczny dok pływający; model ten, dla lepszego uwydatnienia, pływa po wodzie i zaopatrzony jest w mechanizm, zatapiający dok dla wprowadzenia statków, a także podnoszący go wraz z wprowadzonym statkiem.

W jednej z sal muzeum otwarta została wystawa i sprzedaż obrazów wiedeńskiego Towarzystwa sztuk pięknych, będącego pod protektoratem cesarza Franciszka Józefa. Obrazów jest przeszło 701, przeważnie krajobrazów; cena niektórych z tych obrazów dochodzi do 2,500 rub. Wystawa obrazów w muzeum miała trwać tylko do 5 (17) grudnia, poczem miały być odesłane napowrót do Wiednia. Niektóre z tych obrazów odznaczają się artystycznem wykończeniem.

—

* Dnia 4 grudnia, z powodu upływu pięćdziesięciu lat od czasu zawiązania się **ruskiego Towarzystwa entomologicznego**, członkowie tego Towarzystwa, jak donosi *Golos*, wyprawili obiad. Na obiedzie tym, który odznaczał się powszechną swobodą i serdecznością, wnoszone były toasta za zdrowie Najdostojniejszego Protektora Towarzystwa, Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, za kwitnienie Towarzystwa entomologicznego, tudzież za zdrowie prezesa Towarzystwa, O. J. Radoszkowskiego, wice-prezesa S. M. Solskiego, sekretarza J. A. Porczyńskiego, znanego zoologa ruskiego, byłego rektora uniwersytetu petersburgskiego K. F. Kesslera, gospodarzy uroczystości M. G. Jerszowa i K. A. Ticksena i innych. Przy wnoszeniu tych toastów, wypowiedzianych zostało nie mało zdań w kwestjach charakteru działalności Towarzystwa, środków spotęgowania takowej i t. d.; słowem, wśród zabawy nawet, nie zapomniano o rzeczach poważnych.

—

* Dnia 4 grudnia, **na posiedzeniu przedstawicieli kolei żelaznych** w St. Petersburgu, jak donosi gazeta *Golos*, przedewszystkiem przystąpiono do roztrząśnięcia, w obecności pułkownika żandarmerji, p. Poznańskiego, kwestji o porządku wydawania służbie policji żandarmskiej bezpłatnych biletów na przejazd kolejami żelaznemi i przewóz bagażów. Cała kwestja zależała na tem, aby dokładnie określić jacy ze służby policji żandarmskiej mają prawo do bezpłatnego przejazdu i przewozu bagażów i wywołać podanie o uchylenie rozporządzenia, którem polecono kolejom wydawać naczelnikom zarządów żandarmsko-policyjnych książeczki bezpłatnych biletów I i III klasy, z zastrzeżeniem, aby sami już wydawali bileta, według własnego uznania, służbie policji żandarmskiej.

Pozostała część posiedzenia była poświęcona rozważeniu wniosku dyrekcji Towarzystwa kolei żelaznej kijowsko-brzeskiej, o konieczności ułożenia zbioru istniejących na wszystkich ruskich kolejach żelaznych przepisów: *a)* co do urządzenia rachunkowości centralnych i miejscowych zarządów kolei, finansowej i technicznej kontroli rozchodów i kontroli dochodów; *b)* co do wewnętrznego urządzenia służby konserwacji drogi, eksploatacji, taboru ruchomego i ruchu; *c)* co do nagród, awansów, udzielania wsparć i w ogóle środków przedsiębranych dla zapewnienia bytu oficjalistów kolei żelaznych. Z zebranych w taki sposób materjałów i ich porównania pomiędzy sobą, oraz z przepisami kolei zagranicznych, według wniosku dyrekcji Towarzystwa kolei żelaznej kijowsko-brzeskiej, powinno być wybrane to co będzie zdawało się najpraktyczniejszem i najbardziej dającem się zastosować do istniejących już na większości kolei urządzeń, a następnie powinny być ułożone normy, formy i typy dla kolei różnej długości i różnej zyskowności. Oprócz tego dyrekcja kolei kijowsko-brzeskiej wnosi o uznanie korzyści egzaminów obowiązkowych dla wstępujących do służby kolei żelaznych i o ułożenie programatu takich egzaminów. Dla wykonania tak zawiłej pracy, praktyczna korzyść której nie może podlegać wątpliwości proponowano wybranie przez zjazd komisji, danie jej dostatecznych zasobów i udzielenie upoważnienia do pociągania do udziału w jej pracy ludzi, którzy mogą być pożyteczni swemi praktycznemi lub technicznemi wiadomościami, a którzy oznajmią chęć pracowania za pewne wynagrodzenie. Przy rozważaniu tego wniosku, jeden z przedstawicieli oświadczył, że obecnie przy Kontroli Państwa istnieje komisja, ustanowiona z Najwyższego rozkazu, do utanowienia normalnej rachunkowości kolei żelaznych, w celu dania jednej z władz rządowych możności mienia faktycznej kontroli nad operacjami finansowi kolei żelaznych, wymagających corocznie od państwa tak znacznych nakładów. Komisja ta składa się, pod prezydencją radcy tajnego Filipowa, z członków z ramienia Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Dróg Komunikacji i Kontroli Państwa. W obec tego, że prace komisji mają uzyskać może w niedalekiej przyszłości, Najwyższe zatwierdzenie, wspomniony przedstawiciel dodał, że jeżeli na wniosek kolei żelaznej kijowsko-brzeskiej, będzie ustanowiona komisja, pożądanem by było, aby komisja ta pomagała w miarę możności komisji będącej pod prezydencją radcy tajnego Filipowa do ustanowienia takiej rachunkowości kolei żelaznych, która najlepiej osiągałaby cele rządowe, a zarazem nie wymagałaby ze strony kolei żelaznych zbytecznych rozchodów i nadmiernej pracy. Przytem było dodane że radca tajny Filipow, o ile wiadomo, zupełnie jest przychylny temu, aby ludzie stojący niejako przy kolejach żelaznych, nadsyłali będącej pod jego prezydencją komisji swe opinje co do opracowywanych przez komisję kwestij.

Zjazd traktował z całą powagą tak wnioski kolei żelaznej kijowsko-brzeskiej, jak i oświadczenie jednego z przedstawicieli i wynurzywszy całą dla nich przychylność, wybrał komisje do wskazanego celu z dziewięciu członków i postanowił zawezwać koleje, tak już eksploatujące się, jak i nowobudujące się, do złożenia na rozchody tej komisji, na początek, po dwa ruble od wiorsty.

Posiedzenie 5 grudnia było poświęcone głównie odczytaniu protokułów poprzednich posiedzeń. Pomiędzy innemi, na tem posiedzeniu przedstawiciele większości kolei zgodzili się na bezpłatny przewóz rzeczy, ofiarowanych na korzyść cierpiących rodzin bośniaków i hercegowińczyków.

—

* W *Wołyńskim Dzien. Gub.* znajdujemy następującą korespondencję z miasta Ostroga: „Nareszcie, kolebka prawosławia, po kilku wiekach znajdowania się w ręku inowierców, powraca się: w tych dniach uskuteczlnia się w wołyńskiej izbie sądu kryminalnego i cywilnego akt kupna, na mocy której Ostróg przechodzi w posiadanie **sekretarza stanu Taniejewa.** Korzystając ze sposobności przypomnimy, że przy Konstantym księciu Ostrogskim, wojewodzie Kijowskim, w Ostrogu założone były szkoły dla nauczania języków greckiego i łacińskiego, otwarta drukarnia (Kiriłowska), w której w 1580 roku wydrukowane zostały: psałterz, ewangelja i kalendarz, a w 1581 r. ostatecznie wydana biblja. W 1648 r., podczas napadu Chmielnickiego, Ostróg był złupiony i spalony przez kozaków; od owego też czasu zaczął upadać i już nie wrócił do dawnego stanu, o którym świadczy mnóstwo ruin, pozostałych z stazożytnych fortyfikacij i gotyckich budowli, jak naprzykład ślady wałów murowanych i cerkwi sw. Trójcy, na tak zwanej górze Zamkowej; przy wjeździe do miasta od strony Żytomierza, rozwaliny kolegium i kościoła jezuickiego; szczątki baszt i gdzie niegdzie ślady muru miejskiego. Dopiero w ostatnich czasach miasto ożywiło się, przez założenie progimnazjum klasycznego, szkoły dla dziewcząt oraz instytutu nauczycielskiego, a przyozdobi się przez odnowienie dawnej świątyni prawosławnej. Ostróg znajduje się w jednym z najurodzajniejszych na zboże powiatów gubernji, dla tego więc, oraz z powodu bliskiej odległości od drogi żelaznej, i przy innych okolicznościach sprzyjających można liczyć na polepszenie się jego pomyślności w przyszłym czasie.

—

* *Ruski Inwalid* przytacza następujące **szczegóły o Wiginsie.** Kapitan Wigins w 14 roku życia był już marynarzem i służył na okrętach, które udawały się na morze Baltyckie i Białe oraz do Ameryki. W 1846 roku, podczas swego pobytu w Kronsztadzie, p. Wigins zapadł na panującą wtedy epidemję—cholerę i po powrocie do zdrowia, przedsięwziął znowu żeglugę. Po złożeniu egzaminów, w 1858 roku, na kapitana okrętowego, p. Wigins'owi, jako marynarzowi doświadczonemu, powierzono wkrótce dowództwo nad parostatkiem, któcy uchodził wtedy za najpierwszy pod względem rozmiarów, po znanym okręcie „Great Eastern.” Mając 35 lat wieku, przybył on na tym parostatku, z 3,500 tonnami ładunku, do Kronsztadu; podczas żeglugi z powrotem, szyper wzięty z Holsingör kierował tak źle parostatkiem, że ten osiadł na skale podwodnej koło Falsterbö. Dzięki wybornym rozporządzeniom p. Wiginsa, parostatek ruszony został z mielizny i dopłynął do Kopenhagi; lecz okazało się, że nie pomieści się w dokach tamecznych, tak, iż p. Wigins był zniewolony poprzestać na byle jakiej naprawie parostatku, i następnie, podniódłszy kotwicę, dopłynął pomyśnie z ładunkiem do Anglji, gdzie uzyskał podziękowanie urzędowe od właściciela parostatku i nagrodę pieniężną od Towarzystwa ubezpieczeń statków morskich. Po tym wypadku, p. Wigins odbywał kilkakrotnie żeglugę do Kronsztatu, nie brał już atoli szyprów, lecz kierował osobiście powierzonemi mu okrętami; z następstwem czasu oddawano pod jego dowództwo transporta kupieckie i rządowe, które odprowadzał na morze Czarne, tudzież do Indij Wschodnich i Ameryki północnej. Podróże te zabezpieczyły tak dalece byt materjalny p. Wiginsa, że zaniechał takowe i otrzymał wkrótce w Sunderlandzie posadę nadintendenta warsztatów do budowy okrętów. Nieco później, ministerstwo handlu mianowało go egzaminatorem szyprów. Lecz p. Wiginsa zaprzątała oddawna myśl zbadania morza Karskiego, w celu odkrycia drogi handlowej morskiej do ujść rzek syberyjskich. W roku przeto 1873 opuścił służbę i przedsięwziął wyprawę do przestworzy podbiegunowych.

—

* Gazeta *Ryżski Wiestnik* donosi o następującym czynie **straży granicznej.** O świcie, 13 listopada, z domu kordonowego Meres na wysp. Oesel, żołnierze 2 kompanji arensburgskiej brygady straży granicznej dostrzegli na morzu, o 2½ wiorsty od brzegu, jakiś punkt nieruchomy, w którym, przy pomocy lornety, rozpoznali łódkę z ludźmi, otoczoną ze wszech stron lodem, który pokrył w nocy całą przestrzeń pomiędzy brzegiem i tą łódką. Myśl o położeniu ludzi, marznących na łódce, natchnęła żołnierzy spółczuciem dla nieszczęśliwych i chęcią ich ocalenia. Nie długo myśląc, 5-ciu ludzi, a mianowicie: objezdczyk Szymon Matwiejew i szeregowcy Andrzej Terentjew, Szymon Witosławski, Aleksander Mariejew i Dawid Wasiljew, wdziawszy na siebie napierśniki korkowe, oraz wziąwszy drabinkę i czółno, udali się w drogę. Cienka warstwa lodu, po którym postępowali, trzeszczała i łamała się pod nogami. W połowie drogi byli zmuszeni zostawić czółenko; lecz postępując ciągle i często załamując się, o pół wiorsty od łódki przekonali się o zupełnej niemożności posuwania się dalej i powrócili na brzeg. Nadzieja która ożywiła chwilowo nieszczęśliwych podróżników na łódce, z oddaleniem się żołnierzy, zamieniła się w okropność położenia bez pomocy, wśród otaczającej ich mogiły lodowatej. W dwie godziny po powrocie na brzeg, żołnierze postanowili ponowić swe odważne pokuszenie, w nadziei, iż w tej przerwie czasu lód dostatecznie się wzmocnił skutkiem wzmagającego się mrozu. Na czele ludzi, ciągnących drabinę szli szeregowcy Terentjew i włościanin Kassek, uzbrojeni bosakami, żerdziami i kręgiem wybawczym. Lód zrobił się nieco mocniejszym od poprzedniego, lecz zawsze załamywał się, tak iż ludzie ciągnący drabinę, zbliżywszy się na 200 kroków do łódki, zatrzymali się nie zdecydowani czy mają iść do niej. Najodważniejsi wahali się. Lecz nie zatrzymywali się i nie wahali Terentjew i Kassek. Gardząc niebezpieczeństwem, postępowali dalej pełzając na brzuchu, po bosaku i żerdzi. Kilka razy załamywali się, lecz przy wzajemnie udzielanej sobie pomocy, dostawali się na powierzchnię lodu, i, przezwyciężając tym sposobem trudności, dotarli nakoniec do łódki. Wtedy i reszta ich towarzyszów, idąc za mężnym przykładem Terentjewa i Kasseka, pojedyńczo także dostała się do łódki, z której wynieśli na pół zmarzłe dwie kobiety i jednego mężczyznę, przeciągnąwszy ich po lądzie tą samą drogą i takim samym sposobem na brzeg, gdzie, po okazanej im przez żołnierzy na kordonie troskliwości, ludzie ci przywróceni zostali do przytomności i rozpowiedzieli, że są włościanami z wyspy Abo, mężczyzna Andrus Kukn, a kobiety Lena Priski i Katarzyna Myslin; że udawszy się 10 listopada do miasta Arensburg, na łodzi, znaleźli tam przystań zamarzłą i zatrzymali się o 5 wiorst od Arensburga, naprzeciw kordonu Ramazar, zkąd, odpłynąwszy wieczór 12-go listopada, poniesieni zostali przez wiatr na pełne morze i przypadkowo popadli w lód, około kordonu Meres.

—

* Z zamieszczonego w *Gońcu Urzędowym* **„wykazu pożarów,** ułożonego według doniesień gubernatorów, nadeszłych do Departamentu Policji Wykonawczej w ciągu **października roku bież.,“** okazuje się, że we wszystkich gubernjach i obwodach Cesarstwa było w tym okresie 2,964 pożarów (w tej liczbie z podpalenia $17{,}_{3}$%, z nieostrożności $21{,}_{2}$%, od pioruna $1{,}_{8}$% i z niewiadomych przyczyn $59{,}_{7}$%), które, za wyłączeniem 279, co do których szkody nie zostały wykazane, sprawiły 4,706,318 rubli szkody. Najwięcej pożarów było w gubernjach: Niższonowogrodzkiej (137), Woroneżskiej (130), Orłowskiej (105), Tambowskiej (98), Symbirskiej (97) i Samarskiej (92); największe zaś szkody zrządziły pożary w gubernjach: Woroneżskiej (346,695 rub. sr.) Niższonowogrodzkiej (31[illegible],123 rub. sr.), Moskiewskiej (219,552 rub. sr.), Smoleńskiej (203,536 rub. sr.), Tambowskiej (171,984 rub.) i Riazańskiej (155,211 rub.). Z dziesięciu gubernij Królestwa Polskiego, było pożarów: w Warszawskiej 21 (z nieostrożności 2 i z niewiadomej przyczyny 19), które sprawiły 62,619 rubli szkody; w Kaliskiej — 7 (z podpalenia 1 i z przyczyn niewiadomych 6), które sprawiły 5,840 rub. szkody; w Kieleckiej — 22 (z podpalenia 3, z nieostrożności 7, od piorunu 3 i z niewiadomych przyczyn 9), które sprawiły 104,005 rubli szkody; w Łomżyńskiej — 13 (z podpalenia 1, z nieostrożności 1 i z przyczyn niewiadomych 11), które sprawiły 28,031 rubli szkody; w Lubelskiej — 12 (z podpalenia 1, z nieostrożności 1 i z przyczyn niewiadomych 10), które sprawiły 18,357 rub. szkody; w Petrokowskiej — 18 (z podpalenia 4, z nieostrożności 1 i z przyczyn niewiadomych 13), które sprawiły 44,179 rub. szkody; w Płockiej—30 (z podpalenia 8, z nieostrożności 4 i z przyczyn niewiadomych 18), które sprawiły 121,070 rub. szkody; w Radomskiej—31 (z podpalenia 7, z nieostrożności 5 i z przyczyn niewiadomych 19), które sprawiły 57,256 rub. szkody; w Suwałkskiej — 9 (wszystkie z przyczyn niewiadomych), które sprawiły 14,080 rub. szkody; w Siedleckiej — 20 (z podpalenia 2, z nieostrożności 2 i z przyczyn niewiadomych 16), które sprawiły 110,132 rubli sr. szkody. W taki sposób w gubernjach Królestwa Polskiego było 183 pożary (czyli $6{,}_{17}$% ogólnej liczby pożarów w Cesarstwie), z nich z podpalenia $14{,}_{8}$%, z nieostrożności $12{,}_{5}$%, od pioruna $1{,}_{7}$% i z przyczyn niewiadomych $71{,}_{0}$%. Pożary te (z wyjątkiem 5, co do których straty nie są wykazane), sprawiły 573,569 rub. sr. szkody ($12{,}_{13}$% szkód sprawionych w Cesarstwie); średnio zaś (na jeden pożar w gubernjach Królestwa przypadało 3,222, a w Cesarstwie 1,766 rubli szkody.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

P a r y ż, 30 grudnia. Zgromadzenie Narodowe wyznaczyło stanowczo wybory delegowanych na 16 stycznia, senatorów na 30 stycznia i deputowanych na 20 lutego. Nowa izba zgromadzi się 8 marca. Jutro wybrani zostaną członkowie komisji nieustającej.

B i a ł o g r ó d, 29 grudnia. Skypczyna przyjęła jednomyślnie propozycję rządu co do udzielenia ze skarbu państwa 10,000 dukatów na zapomogę dla znajdujących się tu wychodźców z Bośnji i Hercegowiny.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE

* Czytamy w *Nordzie* z dnia 27 grudnia: „Kore[illegible]spondent nasz z Wersalu zdaje sprawę z wrażenia spra[illegible]wionego przez notę zamieszczoną w *Agence Havas*, [illegible]głaszającą, że marszałek Mac-Mahon napisał list d[illegible] p. Buffet, w którym winszuje mu jego mowy piątkowej, szczególniej zaś jasności z jaką określił „prawdziwych zachowawców,” do których rząd się odwołuje. Sam już fakt wmięszania się naczelnika państwa d[illegible] walk pomiędzy stronnictwami, spowodował zdumienie tem większe, iż przyzwyczajono się już widzieć marszałka-prezydenta zawsze wiernym roli, jaką mu nakazuje nieodpowiedzialność, znamionująca charakter jego władzy. Natura tej interwencji marszałka powiększa jeszcze bardziej jej niewłaściwość. Jacy to są ci „prawdziwi zachowawcy,” których p. Buffet a w ślad za nim i marszałek Mac-Mahon zalecają wyborcom? Korespondent kładzie nacisk na zawziętość z jaką p. Buffet nie wymówił ani razu wyrazów: rzeczpospolita i republikanin. Jedyną „unją zachowawczą,” możliwą w obecnej chwili, jest unją republikanów zachowawczych. Czyliż więc tę właśnie unję wice-prezes rady faworyzować zamyśla? Na nieszczęście, jest to rzeczą bardzo wątpliwą. Gdyby p. Buffet miał zamiar taki, to byłoby mu bardzo łatwo oznajmić to wyraźnie. Wyrażenia zaś jakiemi się posługiwał, świadczą, iż bardziej starał się pokonać republikanów niż ich popierać. Taż sama „unja zachowawcza” przewodniczyła świeżo jeszcze w układaniu listy prawicy do wyborów senatorski[illegible] a wiadomo, iż republikanie, nawet zachowawcy, byli starannie wyłączani z tej listy, która w gruncie rzeczy była li tylko potwierdzeniem większości z dnia 24 maja. Chcieć obecnie przedsiębrać usiłowanie, będ[illegible] tylko rodzajem ponowienia, na obszerniejszą [illegible]

…mentarnego zamachu stanu z dnia 24 maja, byłoby to nie tylko czynem przeciwnym konstytucji; plan taki bowiem mógłby zostać powzięty z pogardą najprostszych prawideł roztropności politycznej, a ci którzy by liczyli na powodzenie onego, daliby dowód zupełniejszego braku przenikliwości. W dniu 24 … wszystkie stronnictwa przeciw-republikańskie by… …dne w Izbie; jedność ta ich zapewniła im zwy… …o. Dziś owo porozumienie już nie istnieje … …em, ani w łonie Zgromadzenia, ani w kraju. Wszystkim wiadome są zatargi, jakie wynikły pomiędzy legitymistami a orleanistami; wybory do senatu okazały, jak dalece niechęci owe są żywe; również nienawiść rozdziela orleanistami z bonapartystami — gdzie się więc znajdują żywioły do owej „unji zachowawczej" do której p. Buffet się odwołuje? Jeżeli rząd przeniesie wybory na grunt taki, to naraża się na porażkę pewną a po nocie zamieszczonej w *Agencji Havas*, porażka ta spotka nietylko pana Buffeta i jego kolegów, lecz dosięgnie także wprost samego nawet Mac-Mahona. To właśnie stanowi ważność manifestacji półurzędowej, którą obecnie zajmują się wszyscy. Niepodobna, żeby Zgromadzenie Narodowe rozwiązało się pod takiem wrażeniem; niepodobna również, ażeby pod taką wróżbą odbyły się wybory powszechne. Jeżeli zamiary p. Buffet a tem samem i marszałka Mac-Mahona zostały źle zrozumiane, to rząd powinien to wyrzec jasno; trzeba ażeby oświadczył kategorycznie, „iż republikanie zachowawcy, nie tylko że nie zostaną wyłączeni z ich „unji zachowawczej," lecz że zajmą w niej pierwsze miejsce i że wejście do niej będzie zamknięte ściśle dla tych, którzy nie zechcą się zobowiązać do szczerej pracy nad utrwaleniem instytucji uświęconej przez prawa konstytucyjne z dnia 25 lutego."

* *Correspondencia de Espana* zamieszcza depeszę następującą: „Pampeluna, 20 grudnia. Jenerał karlistowski Antonio Dorregaray został rozstrzelany przez karlistów. Ta otrzymana przez nas wiadomość, przesłaną została do Madrytu".

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 28 grudnia.* Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, w dalszym ciągu rozpraw nad prawem prasowem, przyjęte zostały artykuły 3-ci i 4-ty, dotyczące tych przestępstw, które mają być rozpoznawane przez rząd policji poprawczej, po poprzedniem oświadczeniu się ministra sprawiedliwości przeciw popieranemu przez lewicę wnioskowi, ażeby wszystkie przestępstwa prasowe ulegały juryzdykcji sądów przysięgłych. Jutro toczyć się będą w dalszym ciągu rozprawy nad prawem prasowem.

* *Tulon, 28 grudnia.* Sąd wojenny, zwołany z powodu zniszczenia okrętu pancernego „Magenta" w skutek wybuchłego na nim pożaru, uwolnił jednomyślnie dowódcę tego okrętu, Galibert'a, od wszelkiej odpowiedzialności.

* *Panang, 27 grudnia.* Wojska angielskie zajęły wszystkie ważne pozycje w Peraku; radża Lela ratował się ucieczką do Siamu.

* Donosiliśmy już o zgonie w Paryżu p. de La Guéronnière, byłego senatora i dyplomatę cesarstwa.

P. de La Guéronnière umarł w skutku ataku apopleksji. Był to pisarz pełen talentu i publicysta odznaczający się, a pamiętny jest jeszcze hałas, jakiego narobiła jego słynna broszura *Papież i kongres.* De La Guéronnière przybył bardzo młody do Paryża, po debiucie dziennikarskim w Limoges, swem mieście rodzinnem. Przedstawiony Lamartine'owi przez p. de Girardin, miał sobie powierzone przez niego, w dzienniku *la Presse,* sprawozdanie z posiedzeń zgromadzenia, co spełniał z werwą, zapałem i dowcipem. Później młody publicysta wydał słynną książkę *Portraits,* która była początkiem jego sławy literackiej i politycznej.

W kilka lat później, wszedł do zawodu administracyjnego przez radę stanu. Później kolejno został dyrektorem jeneralnym prasy w ministerstwie spraw wewnętrznych, senatorem, ministrem pełnomocnym w Belgji i ambasadorem w Konstantynopolu. W 1870 r. … swą dymisję p. Jules Favre, wówczas ministrom spraw zagranicznych.

Od owego czasu de la Guéronnière opuścił obowiązki publiczne, i był administratorem kilku wielkich kompanij dróg żelaznych.

* Z Paryża donoszą o zgonie margrabiego de Saint-Georges, który umarł 22-go b. m. wieczór w skutek choroby płucnej, skomplikowanej słabością diabetyczną. De Saint-Georges, autor dramatyczny, znany był szczególniej przez swe poemata operowe i swój spółudział w powodzeniach lirycznych Auber'a, Grisar'a, a nadewszystko Halevy'ego, których niejako był tytularnym librecistą. Z pomiędzy libretów, których jest autorem lub spółpracownikiem, wszyscy pamiętamy: *Błyskawice, Królowę Cypru, Muszkieterów królowej, Dolinę Andory.* P. de St.-Georges liczył około 76 lat.

Jubileusz Spinozy. W Roterdamie utworzył się … celem uczczenia 200-tnej rocznicy zgonu Spinozy. W Amsterdamie, mieście rodzinnem filozofa, … wystawiony pomnik na cześć jego. Komitet … porozumiawszy się z Bertoldem Auerbachem, tłómaczem dzieł Spinozy, poruczył mu agitowanie sprawy jubileuszu w Niemczech.

Nowa wyprawa do bieguna północnego. *New-York Herald* donsi, że kilku armatorów i oficerów marynarki kupieckiej Stanów Zjednoczonych, organizują nową wyprawę do bieguna północnego. Wyprawa ta, dowodzona przez kapitana Osborne, poszukiwać będzie także papierów, które Sir John Franklin ukrył w skałach okolic podbiegunowych. Okręt już został wynajęty i zamówiono kilku Eskimosów, a między innymi starego Joé, z Frederikshab.

Kilku amerykanów, którzy już zwiedzali Grenlandję, mają się przyłączyć do tej wyprawy. Termin jej odjazdu naznaczony został na dzień 1-y kwietnia 1876 roku. Uczony geolog zamierza badać królestwo mineralne i roślinne, szczególniej zaś rośliny kopalne, właściwe tym okolicom północnym, a które niedawno były opisane przez podróżnika angielskiego E. Whympera.

* W teatrze Renaissance w Paryżu wystawiono niedawno **nową operetkę** Lecoq'a, p t. „La petite mariée". Libretto, jak wiele nowszych librettów operowych, opowiada dzieje młodej pary nowozaślubionych. Autorami libretta są pp. Letellier i Vanloo. Muzyka bardzo się podobała.

* Do gazety *Times* piszą z Colombo, pod datą 25 listopada, że książę Walji uległ dość wielkiemu niebezpieczeństwu podczas **polowania na słonie,** odbytego w lasach Ceylonu. Książę Walji wyjechał z obozu,— powiada korespondent, i udał się do lasu, gdzie wynaleziono ślady słoniów. Książę przybył do lasu o godzinie 9-ej rano i zajął przeznaczone dla niego stanowisko w towarzystwie lorda Beresford. Wszelkie usiłowania dla zwabienia słoniów nie powiodły się, ponieważ stary i doświadczony przewodnik stada przeprowadzał takowe kilka razy przez gęsto ściśnione szeregi naganiaczy, niwecząc ich usiłowania do rozproszenia stada. Myśliwcy słyszeli jak słonie torowały sobie drogę przez gęstwinę lasu, gniotąc nogami drzewa, lecz widzieli tylko ich grzbiety. i to jedynie chwilowo. Zmęczony bezpożytecznem czekaniem, książę zsiadł z konia, poszedł w las za jednem z tych zwierząt i ranił go strzałem z fuzji. W tej niebezpiecznej pogoni księciu towarzyszyli czterej ludzie, uzbrojeni w karabiny gwintowane. Nagle ujrzeli się wśród słoniów, i tu to książę okazał jak największą zimną krew. *Położył on na miejscu ranionego przez siebie* słonia w tej chwili, kiedy zwierz, znajdujący się od niego zaledwie o dziesięć yardów, gotował się napaść na niego. Podług zdania myśliwych, położenie księcia było krytyczne.

* **Sześć największych statkow na świecie,** według *Revue maritime et coloniale,* który wziął te dane z *Journal de la Société statistique de Paris,* są następujące:

1) „Great Eastern", należący do „International Telegraph Construction Maintenance Company", 206 metrów (669 stóp) długości i 24 metry (79 stóp) szerokości.

2) „City of Pekin", ostatniemi czasy spuszczony na wodę na rzece Delaware, należący do „Pacific Mail Steamship Company", 6,000 ton (366,300 pud.) objętości, 130 metr. (427 st.) długości i 15 metr. (49 stóp) szerokości.

3) „Liguria", należący do „Pacific Steam Navigation Company", 4,900 ton (299,147 pud.), 140 metrów (459 st.) długości i 14 metr. (46 st.) szerokości.

4) „Britania", należący do „White Star Line", 4,800 ton (293,042 pud.), 139 metr. (459 st.) długości i $13_{,75}$ metr. (45 st.) szerokości.

5) „City of Richmond", należący do „Inman Line", 4,700 ton (286,937 pud.), 138 metr. (453 st.) długości i 13 metr. (43 st.) szerokości.

6) „Bosnia", należący do „Cunard Line", 4,600 ton (280,832 pud.), 130 metr. (426 st.) długości i 13 metr. (43 st.) szerokości.

Objętość sześciu statków łącznie przenosi 35,000 ton (2,136,785 pudów); postawione w szeregu, zajęłyby przeszło wiorstę.

* **Tunel St. Gotarda.** Inżenjerowie, zawiadujący przekopaniem tego tunelu, Calhot i L. Say podają następne szczegóły o teraźniejszym stanie robót. Cały tunel będzie miał 9,3 mil długości. Od strony Szwajcarji przewiercono dotychczas 2,700 yardów, od strony włoskiej 2,100 yardów. Pozostaje jeszcze przekopać 6,21 mil. Jeśli robota pójdzie tak szybko, to potrzeba będzie na nią jeszcze 1,400 dni, czyli zostanie skończona w 1880 roku. Dla świdrowania używaną jest siła wody spadającej, sciskającej w rezerwoarach powietrze, za pośrednictwem którego działają też machiny swidrujące.—Machina ta wyżłabia w skale otwory na 40 — 48 cali głębokości, które się nabijają następnie dynamitem. Przed wynalezieniem tej materji eksplodującej sądzono, że całe przekopanie tunelu potrzebować będzie nie mniej jak 15,000 dni, to jest przeszło czterdzieści lat, gdy tymczasem teraz termin ten zmniejszy się do lat 10.

* **Śledztwo w sprawie wybuchu** w Bremerhaven przeniosło się do Southampton, gdzie Thomas czyli Thomson zamierzał wysiąść na ląd i oddać na okręt towary wysoko ubezpieczone oraz umieścić pomiędzy niemi skrzynię z materją eksplodującą i narządem zegarowym, któryby ósmego dnia podróży, przez uderzenie, zapalił materję eksplodującą. Mechanik J. Fuchs w Bernburgu, który zrobił ów narząd zegarowy, zeznał, że takowy był u niego zamówiony jeszcze 9-go marca r. b. a 20-go kwietnia przywiózł go Fuchs do Lipska, gdzie zastał czekającego nań cudzoziemca w pewnym hotelu. Thomas przekonał się, że narząd porusza się cicho, co było zastrzeżone, że uderzenie młotka wyrównywa ciężarowi 30 funtów, tak, iż uderzenie uszkodziło stół, na którym zegar był postawiony. Zamiast ugodzonych 100 talarów, Thomas zapłacił mechanikowi 125 talarów, tak dalece był z roboty zadowolony, przyczem powiedział, że później zamówi 20 takich narządów. W Dreznie zaś kazał zrobić we wrześniu dwie skrzynki żelazne, z których jedna większa, druga mniejsza. W dolnej ścianie mniejszej skrzynki, przeznaczonej zapewne na umieszczenie zegara, był otwór, a jak teraz domyślać się można, przez ten orwór miał zegar spuścić młotek na materjał palny zawarty w większej skrzyni. Skrzynka ta była zamknięta w pace okutej.

Ponieważ przypuszczać można, że Thomas miał jakiego wspólnika w Southampton, który się zajmował upakowaniem towarów mniemanej wartości, skoro on sam miał te towary tylko odebrać i przenieść na okręt, który długo w przystani tamecznej stać nie mógł, jako przeznaczony do Ameryki, przeto połączone usiłowania policji niemieckiej i angielskiej zmierzać będą do wykrycia tego wspólnika lub większej ich liczby.

Żona Thomasa nie jest wcale o wspólnictwo posądzona, bo z jej zeznań i różnych okoliczności powzięto mniemanie, że nie wiedziała, czem się właściwie jej mąż trudni, ani nawet nazwiska jego dobrze nie znała; uchodził on w jej oczach za Thomsona, podczas gdy gdzie indziej, jak sam zeznał, nazywał się Thomas, bo pod tem nazwiskiem był mu przed kilkoma laty paszport wydany przez posła amerykańskiego w Berlinie na podstawie papierów okazanych w poselstwie. Żona powiada, że Thomson był dobrym mężem i czułym ojcem, chociaż charakteru gwałtownego i łatwo się unosił.

Za Redaktora, **E. Wojewódzki.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 19 (31) grudnia

Spostrzeżenia meteorologiczne dostrzeżone przez obserwatorjum warszawskie.

Dnia 18 (30) Grudnia 1875 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Tempor. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	757.1	— 21.0	79	pół.-zachodni.
1	756.7	— 12.1	72	północny.
9	758.4	— 18.4	77	północny.

Widowiska.

WIELKI TEATR.— *Dziś,* w piątek, opera w 4-ch aktach, **Ernani.**— Początek o godzinie 7½. — *Jutro,* w sobotę, opera **Norma,** przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj,* było osób 657.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś,* w piątek, komedja w 3 aktach, **Filiberta;** — komedja w 1 akcie, **Zachód słońca.** — Początek o godzinie 7½. — *Jutro,* w sobotę, komedja **Fałszywi Poczciwcy.** — *Wczoraj,* było osób 513.

TEATR FRANCUZKI (w domu pod N. 23, przy rogu ulic Mokotowskiej i placu św. Aleksandra), — **Przedstawienie artystów dramatycznych,** — *Dziś,* w piątek, komedja w 4-ch aktach, **Le Gendre de Monsieur Poirier,** — oraz śpiewy.— Początek punktualnie o godzinie 7 i pół wieczorem.

W SALI KLUBU RUSKIEGO dany będzie *pojutrze,* w niedzielę, o godzinie 8-ej wieczorem, **Koncert** instrumentalno-wokalny **w celu dobroczynnym,** przez śpiewaczkę opery włoskiej, panię Eleonorę di Petrilli, ze spółudziałem panny Pistor i p. H.—Na koncercie tym wykonane będą utwory Rossiniego, Verdego, Mozarta, Donizettego, Warłamowa i innych kompozytorów. Cena miejsc: krzesło numerowane w pierwszych trzech rzędach 2 rs. 5 kop., w pozostałych zaś rzędach 1 rs. 5 kop.—Biletów dostać można w księgarniach: Gebethnera i Wolffa i Kożanczykowa, w dniu zaś koncertu, przy wejściu do sali.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *W niedzielę,* **Drugi Wielki koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Karola Rożalskiego.—Początek o godzinie 4 i pół.—Cena wejścia kop. 25.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Jutro,* w sobotę, i *pojutrze,* w niedzielę, **Wielki Koncert** orkiestry warszawskiej pod dyrekcją Ad. Sonnenfelda.—Początek o godzinie 4 i pół. — Cena wejścia kop. 25.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH.— Otwarta *codziennie,* od godziny 10-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. —Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

CYRK LEONARDA (przy ulicy Włodzimierskiej). — *Dziś i codziennie,* **Przedstawienie.**—Towarzystwo składa się z pierwszorzędnych artystów i komików. — Tresura koni jak najlepsza. —Kostjumy i inne przybory eleganckie.—Orkiestra pod dyrekcją kapelmistrza P. Stamma. — Cena miejsc: Loża na 4-ry osoby rs. 6 i kop. 20 na ubogich; loża na 6 osób rs. 9 i kop. 30 na ubogich; miejsce numerowane w trybunie rs. 1 i kop. 5 na ubogich; parquet rs.1 i kop. 5 na ubogich; I-e miejsce kop. 60; II-e miejsce kop. 40; III-e miejsce kop. 20.—Kasa otwarta od godziny 11 z rana do 1 z południa i od 3-ej do końca przedstawienia.—Otwarcie cyrku o godzinie 6½. — Początek o godzinie 7½ wieczorem.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).— *Dziś i codziennie,* **Wieczór muzykalno-wokalny** pierwszorzędnych **śpiewaczek niemieckich** z Wiednia. — Początek o godzinie 7-ej wieczorem.— Wejście bezpłatne.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — *Dziś i codziennie* **Wieczór muzyczny** pierwszorzędnych śpiewaków duńskich z Kopenhagi, pod dyrekcją A. Fleissnera.—Początek o godzinie 7 wieczorem.—Wejście do sali kop. 10.

* W dniu 18 (30) bież. mies. i r., chorych w 8miu cywilnych szpitalach: przybyło 61, wyzdrowiało 37, umarło 9, pozostało 1657 (mężczyzn 786, kobiet 871), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 122, kobiet 132.

Przyjechał: — Jenerał-major *Manteuffel,* z Nowo-Mińska.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we wtorki i piątki od godziny 9 do 11, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, w piątki od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki od 11 do 12, w szpitalu S-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter*
W chorobach ocznych, w niedzielę, poniedziałki, wtorki, czwartki i soboty od godziny 1 do 2, oraz w środy i piątki, od godziny 12 do 1, w szpitalu S-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do 11½ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano.

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski.*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 19 (31) Grudnia 1875 roku.

Weksle.	Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono Rs.	Płacono k.
Berlin za 2 dn. . . . dł. ter. 300 R. M.	114	55	—	—
„ . . . . 2 d. „ „	114	—	113	70
Gdańsk, Wrocław, Szczecin i Hamburg . . . . . . 2 m. „ „	—	—	—	—
„ . . . . 2 d. „ „	—	—	—	—
Londyn . . . . 3 m. 1 F. Szter.	7	65	—	—
„ . . . . kr. ter. . . .	7	66	—	—
Paryż 3/m. p. d. 10 . . . . 300 Fran.	92	25	—	—
„ . . . . 10 d. „ „	92	25	—	—
Wiedeń . . . . 2 m. 150 Z. W.	100	87½	—	—
„ . . . . 8 d. „ „	101	62½	101	17½
Petersburg . . . . . 3 m. 100 Rsr.	—	—	98	75
„ . . . . à Vista „ „	—	—	100	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.				
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125	—	—	161	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100	—	—	111	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę	88	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.	—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę	—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100	75	—	—	—
Akcje „ „ po 500 rs.	—	—	78	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100	118	50	117	50
„ małe szt.	—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej .	—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100	101	50	100	50
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.	295	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie a sztukę rs. 250	268	—	265	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 250 rs.	244	—	240	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125	—	—	117	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	104	—
„ „ małe sztuki	—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę	—	—	117	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.	—	—	51	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu . .	—	—	37	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100 . .	—	—	80	—
Listy Zastawne III Okr. S. I. za rs. 100 d. szt.	96	70	96	40
„ „ „ małe sztu.	—	—	—	—
Listy Zastawne III Okr. S. II. za rs. 100 d. szt.	—	—	—	—
„ „ „ małe sztu. [1]).	—	—	—	—
Listy Zastawne nowe z r. 1869 za rs. 100 d. sz. [2])	94	30	94	—
„ „ „ małe sztu.	94	20	93	90
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3]) . .	90	20	89	90
„ „ „ II Serja . .	89	85	89	55
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4]) . . .	82	—	81	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])	82	80	82	50
„ „ „ małe sztuki . .	82	70	82	40
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100	—	—	99	25
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100 .	100	50	99	50
„ „ „ 1861 „ .	100	50	99	50
„ „ „ 1869 „ .	101	25	99	25
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	75	101	75
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100 . .	231	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana	—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100 . . .	223	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana	—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie	104	50	104	—
Monety.				
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	23
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	60
Pruskie Bilety Kasowe	1	14½	—	—
Bilety Bankowe Austrjackie	—	68½	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 8⁸/₉.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 11⅑.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 23¹¹/₁₈.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. 83⅓.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 32²/₉.

Cena okowity dnia 17 (29) grudnia.

(78% z akcyzą 7 kop. od %)

Hurtowa składowa wiadro od rs. 6,21,¹—6,27,² } z dodatkiem 2%
Pojedyncza szynkarska garniec od rs. 2,08 —2,09. }

Stosunek garnca wiadra 100:307¼. *(G. H.)*

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pocztowy o godzinie 10 minut 23 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 9 min. 38 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 8 min. 23 wieczorem o godz. 3 min. 53 rano.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski z powozami klasy 1 i 2, oraz z powozami klasy 3 dla osób jadących w bezpośredniej komunikacji na drogi żelazne moskiewsko-brzeską i kijowsko-brzeską, o godz. 3 min. 20 po południu.

Pociąg pocztowy, 3 klasy, o godz. 10 min. 39 rano.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 12 min. 58 po południu i o godz. 6 min. 30 po południu.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 15 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy), o godz. 7 m. 45 wieczorem.

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: kurjerskim o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowymi o godz. 11 min. 15 z rana i o godz. 7 min. 45 wieczorem.

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 8 min. 20 wieczorem.

Osobowy (4 klasy) o godz. 6 min. 15 po południu.

Osobowy (4 klasy), o godz. 9 min. 25 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 5 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 35 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 7 min. 45 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 20 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 45 wieczorem.

Osobowo-miejscowy (z Kutna) o godz. 9 min. 25 z rana.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE—КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 7925.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodów za m. Listopad 1875 r.

1. Za przewóz 32.655 osób	Rs.	42,954 k. 02½
2. Za przewóz 1,078,373 pud. towarów		87,667 k. 02
3. Dochody różne		846 k. 90
Razem	Rs.	131,467 k. 94½
W miesiącu Listopadzie 1874 r. było dochodu		134.508 k. 67½
Zatem w Listopadzie 1875 r. mniej o czyli 2¼ %	Rs.	3,040 k. 73
Od 1 Stycznia do 30 Listopada 1875 r. było dochodu	Rs.	1,522,169 k. 91½
W tymże czasie 1874 r. dochód wynosił	Rs.	1.679,158 k. 60
Zatem w r. 1875 dochód zmniejszył się o czyli o 9⅓ %	Rs.	156,988 k. 68½

N. D. 7877. Sąd Kryminalny w Lublinie.

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i Postanowienia b. Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem z dnia 16 (28) Października 1856 r.

w z y w a:

1. Księdza Zygmunta Karpowicza, lat 40, b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Grodysławice, mieszkańca wsi Grodysławice, gminy Rachanie.

2. Księdza Emiljana Własiewicza, lat 37, syna Filipa i Józefy z Bortkiewiczów, b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Łosiniec, mieszkańca wsi Łosiniec, gminy Tomaszów.

3. Księdza Pawła Podkowicza, lat 33, b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Peniany, mieszkańca wsi Peniany, gminy Rachanie, powiatu Tomaszowskiego w roku 1875 r.

4. Księdza Juljana Gruszkiewicza, lat 70, syna Teodora i Agaty, b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Zamch, stałego mieszkańca wsi Zamch, powiatu Biełgorajskiego, czasowo w osadzie Kazimierz, powiecie Nowo-Aleksandryjskim przebywającego, w r. 1874.

5. Księdza Juljana Malczyńskiego, lat 42, syna Ignacego i Heleny z Łauresiewiczów, b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Perosławice, mieszkańca wsi Perosławice, gminy Mołodjatycze.

6. Księdza Bazylego Lebiedyńskiego, lat 53 syna Antoniego i Marjanny z Ciborowskich, b Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Szychowice, z wsi Szychowice, gminy Kryłów, powiatu Hrubieszowskiego w roku 1875.

7. Księdza Juljana Kurmanowicza lat 34, b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Chodywańce.

8. Helenę Kurmanowicz żonę powyższego, lat 31, córkę Ignacego i Juljanny małżonków Krypiakiewiczów.

9. Księdza Grzegorza Kurmanowicza, lat 72, emeryta, mieszkańców wsi Chodywaniec, gminy Jarczew, powiatu Tomaszowskiego w roku 1875.

10. Józefa Kurmanowicza, lat 68, stałego mieszkańca osady Parczew, powiatu Włodawskiego, czasowo we wsi Chodywańce, gminy Jarczew, powiecie Tomaszowskim przebywającego w roku 1875.

11. Księdza Jana v. Joana Mosiewicza, lat 37, syna Joana i Anny z Grochowskich b. Proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Hołubie, mieszkańca wsi Hołubie, gminy Dołhobyczów, powiatu Tomaszowskiego, w r. 1875.

12. Księdza Jana v. Joana Maciejewicza, lat 38, syna Aleksandra i Justyny z Radkiewiczów b. proboszcza b. parafji Greko Unickiej Lipsk, mieszkańca wsi Lipsk, powiatu Zamostkiego w r. 1875.

13. Księdza Nestora Grzegorza dwóch imion Horoszewica, lat 35, syna Ignacego i Katarzyny z Bojarskich, b. proboszcza b. parafji Greko-Unickiej Chmielek, mieszkańca wsi Chmielek, gminy Łuków, powiatu Biełgorajskiego w r. 1875.

14. Michała Rudja, lat 22, syna Szymona Michała i Karoliny z Bilików, wyrobnika, mieszkańca wsi Przeorska, gminy Majdan Górny, powiatu Tomaszowskiego w r. 1874.

15. Stanisława Antoniego dwóch imion Wieruskiego, lat 24, syna Mikołaja i Joanny z Piskich, b. wychowańca Rzymsko-Katolickiego Seminaryum w Sandomierzu, z osady Kazimierz powiatu Nowo-Aleksandryjskiego, w r. 1874, wszystkich z gubernji Lubelskiej, oprócz Józefa Kurmanowicza mieszkańca gubernji Siedleckiej, którzy samowolnie bez pozwolenia Rządu kraj opuścili, aby w ciągu jednego roku od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim, do kraju powrócili, o powrocie swym osobiście lub za pośrednictwem najbliższej władzy policyjnej Sąd Kryminalny uwiadomili lub nieobecność swą usprawiedliwili.

Przytem Sąd Kryminalny ostrzega wezwanych, że w razie niestawienia się na powyższy termin, ulegną karze art. 340, 341 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych przewidzianej, i skazani zostaną na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z Cesarstwa i Królestwa wygnanie. Jeżeliby zaś po takim przeciwko nim zapaść i uprawomocnić się mającym wyroku powrócili do kraju, wówczas skazani zostaną na osiedlenie w Syberji.

Lublin d. 15 (27) Listopada 1875 r.
Prezes, Radca Stanu, J. Ziemięcki.
Podpisarz, Półtawski.

N. D 7440. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 1 Września r. b., otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi F. de Mercanne 10-letniego przywileju na sposoby i przyrządy do tworzenia elektrycznego światła, ogni i sygnałów.

N. D. 7853. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje do wiadomości, że dla pasażerów jadących w bezpośredniej komunikacji z Berlina i Warszawy przez Brześć do Moskwy, lub na stacje położone na Drodze Żelaznej Moskiewsko-Brzeskiej za Mińskiem najdogodniejszym jest pociąg pocztowy Nr. 4 tejże drogi, komunikujący się z pociągiem pocztowym Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, wychodzącym z Warszawy (Pragi) o godzinie 10 minut 39 przed południem.

Pociąg zaś osobowy Nr. 2 Drogi Żelaznej Moskiewsko-Brzeskiej komunikujący się z pociągiem kurjerskim Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej, wychodzącym z Warszawy (Pragi) o godzinie 3 m. 20 po południu, z powodu postoju w Mińsku przez godzin 7 minut 21, rekomenduje się pasażerom jadącym do Mińska lub tym z udających się za Mińsk którym tak długi postój nie robi różnicy.

Warszawa d. 23 Grudnia 1 875 r

N. D 7939. *Sędzia Kommisarz masy upadłości Abrahama Jankla Körner w Warszawie.*

Wzywa wszystkich wierzycieli massy upadłości tegoż Körnera, ażeby się w dniu 23 Grudnia 1875 (4 Stycznia 1876 r. o godzinie 5½ po południu zebrali w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału, Handlowego w Warszawie pod N. 549, celem przedstawienia potrójnej listy kandytatów na syndyków tymczasowych.

Warszawa d. 15 (27) Grudnia 1875 r.
Michał Glüksberg.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 7378.

Po Antonim Ligowskim byłym Sędziu Sądu Apelacyjnego w Królestwie Polskiem zmarłym d. 15 (27) Marca 1868 r. w Warszawie, pozostał się spadek składający się z sumy rs. 131 kop. 17 w depozycie Banku Polskiego znajdującej się; wzywam przeto interesowane osoby, ażeby w ciągu 6-u miesięcy od daty umieszczenia tego obwieszczenia w Dzienniku Warszawskim, z prawami swemi do tego spadku zgłosili się i takowe udowodnili; po upływie bowiem tego terminu, na zasadzie postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa z d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. Prokuratorja w Królestwie Polskiem wystąpi przed Trybunał Cywilny w Warszawie z żądaniem wprowadzenia Skarbu w posiadanie tegoż spadku jako bezdziedzicznego.

Warszawa dnia 18 (30) Września 1875 r.
Juljusz Domiłowski, Obrońca Prokuratorji.

N. D. 7932. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej na dniu 2 (14) Sierpnia 1875 r. śmierci Karoliny z Tymowskich Grodzickiej, wdowy, właścicielki nieruchomości w Warszawie pod N-ami 1283, 1284, 733 i 1680 lit. *A* położonych, oraz wierzycielki sum: rs. 6,000, rs. 1,500 i rs. 486 k. 32 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 1283 ubezpieczonych, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 29 Marca (10 Kwietnia) 1876 r w kancelarji hypotecznej podpisanego Rejenta wyznaczony zostaje.

Juljan Paklerski.

N. D. 7944. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci:

Konstancji z Bereźnickich Ostapowicz, wierzycielki sum:

1. Rsr. 755 pod Nr. 12 dz. IV dóbr Czubin z okręgu Błońskiego zabezpieczonej i w depozycie Banku Polskiego złożonej.

2. Rsr. 5,464 kop. 91½ pod Nr 13 dz. IV dóbr rzeczonych Czubin.

3. Rsr. 37,000 pod Nr. 14 Dz. IV tychże dóbr.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na d. 3 (15) Lipca 1876 r. w Kancelarji hypotecznej oznacza się.

Warszawa d. 18 (30) Grudnia 1875 r.
Stanisław Tyrchowski.

N. D. 7943. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Aleksandra Bornsztejn właściciela sumy rs. 1,700 na dobrach Wola Nakanowska z okręgu Kowalskiego w dz. IV pod Nr. 8, wykazu zabezpieczonej. 2. Rafała Jerzmanowskiego, Stanisława Jerzmanowskiego, Franciszki z Jerzmanowskich Morzkowskiej, Zofji z Jerzmanowskich Sulimierskiej, współwłaścicieli dóbr Dąbie z okręgu Łęczyckiego, oraz Feliksa Morawskiego współwłaściciela tychże dóbr i właściciela sumy rsr. 3,000 na tychże dobrach pod Nr. 3 i 6 w dz. IV zabezpieczonej, 3. Jakóba Bogusławskiego właściciela sumy rs. 1,050, w dz. IV pod Nr. 4 na dobrach Kalonka B, C. z okręgu Brzezińskiego zabezpieczonej, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam termin na d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1876 r, w Kancelarji mojej.

Hipolit Truszkowski.

N. D. 7914. *Pisarz Sądu Pokoju w Kazimierzu.*

Po śmierci Chaima Eichenthala właściciela domu Nr. pol. 92, Nr. rep. 7 w Osadzie Opolu położonego, toczy się postępowanie spadkowe, termin do regulacji którego na dzień 22 Czerwca (4 Lipca) 1876 r. wyznaczam.

Kazimierz dnia 3 (15) Grudnia 1875 r.
Cichocki.

N. D 7912. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci: 1. Fryderyki z Nenneków Ufniarskiej, właścicielki domu w Warszawie № 413*E* i 2. Adolfa Szymanowskiego, współwłaściciela sumy rs. 900 zabezpieczonej pod Nr. 3, wykazu nieruchomości Warszawskiej, Nr. 863, toczy się postępowanie spadkowe, do zamknięcia którego wyznaczam termin w mej Kancelarji Hypotecznej na d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1876 r.

Michał Przysiecki.

N. D 7930. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po śmierci Barbary I ślubu Kowalskiej, 2 Rogulskiej wierzycielki sum rs. 1,500 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 181/182, w dz. IV pod Nr. 22, tudzież rs. 1,500 i rs. 750 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2464 w dz. IV pod N. 10 i 11 wykazu zahypotekowanych, otworzył się spadek, do uregulowania którego termin na d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1876 r., w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie przed sobą wyznaczam.

Wojciech Śliwiński.

N. D. 7941. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Po zmarłej Balbinie Piątkowskiej współwłaścicielce nieruchomości na Przedmieściu Praga pod Nr. 375 I. położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin na d. 21 Czerwca (3 Lipca) w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesenci zgłosić się winni pod prekluzją.

Warszawa d. 18 (30) Grudnia 1875 r.
Włodzimierz Kretkowski.

N. D. 7950. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.*

Ogłasza, że na d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1876 r., oznaczony został termin do ukończenia postępowania spadkowego po śmierci:

Władysława Księcia Jabłonowskiego, jako właściciela dóbr Czarnolas Dwór z okręgu Kozienickiego, oraz wierzyciela sum rs. 3,947 kop. 50 i rs. 47,632 kop. 50 w Dz. IV pod Nr. 31, tudzież rz. 6,000 i rs 21,000 w dz. III do N. 14 Wyk. hyp. dóbr Czarnolas kolonje z tegoż okręgu zabezpieczonych.

Paweł Karwadzki.

N. D. 7924. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Estery czyli Ernestyny z Krakanerów Sachsowej, co do współwłasności Nieruchomości pod Nr. 34 w mieście Kaliszu.

2. Herszy Kohl co do współwłasności Nieruchomości pod Nr. 211 w temże mieście Kaliszu położonych.

3. Marcina Krzymuskiego co do sumy rs. 4,500 pod Nr. 47 ad *a* w dziale IV wykazu hypotecznego dóbr Brzeźno z o-gu Konińskiego ubezpieczonej; otworzyły się spadki, do uregulowania których termin na dzień 28 Czerwca (10 Lipca) 1876 r. w mojej kancelarji w Kaliszu wyznaczam.

Kalisz d. 8 (20) Grudnia 1875 r.
Zenon Łopuski.

N. D. 7919 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Zawiadamia, że z powodu nastąpionej śmierci:

1. Tekli z Dobków Polakowskiej, właścicielki prawa dożywotniego pobierania po rs. 90 rocznie pod Nr. 4 działu III wykazu dóbr Stajne, w powiecie Chołmskich położonych, zapisanego, i

2. Edwarda Chrościelewskiego, współwłaściciela sum: złp. 700 albo rs. 105 z procentem od 18 Stycznia 1841 r., złp. 665 albo rs. 99 kop. 75, złp. 39 gr. 10 albo rs. 5 kop. 90 i złp. 13 gr. 10 albo rs. 2 ad Nr. 33 działu IV wykazu dóbr Sławin z powiatu Lubelskiego ubezpieczonych.

Otwarte zostały spadki, termin do uregulowania których na dzień 23 Czerwca (5 Lipca) 1876 r. oznaczony został.

Lublin d. 11 (23) Grudnia 1875 r.
Felix Wasiutyński.

N. D. 7918. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci Józefa Białobrzeskiego, wierzyciela kapitałów: a) rs. 1,800 w dziale IV pod Nr. 10 i b) rs. 15,000 w dziale IV pod № 12 na nieruchomości w Kaliszu Nr. 55 ubezpieczonych, otworzył się spadek do regulacji którego termin na dzień 16 (28) Czerwca 1876 r. godzinę 10 z rana w kancelarji mej wyznaczam.

Kalisz d. 9 (21) Grudnia 1875 r.
Korycki.

N. D. 7920. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Ogłasza, iż otwarły się spadki:

1. po Józefie Dunin Wąsowiczu;

a) co do części sumy rs. 30,000 z większej 41,000 rs. pochodzącej, na dobrach Chycza i Oksa z okr. Andrejewskiego na pierwszych pod № 6 a na drugich pod № 5 działu IV wykazu zabezpieczonej;

b) co do części sumy rs. 1,570 kop. 35½ z procentami, na ostrzeżenie z pod Nr. 27 dz. IV wykazu dóbr Chycza z okr. Andrejowskiego z pożyczki Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego do depozytu władz tegoż Towarzystwa złożonej.

2. po Karolu Baronie Laryss, co do sumy rs. 1,875 z większej rs. 21,034 pozostałej, na dobrach Podolany z okręgu Szkalbmierskiego w dz. IV wykazu pod Nr. 27 zapisanej.

3. po Wincentym Boczarskim, co do własności dóbr Kuchary Wiślickie części lit. C w okr. Szkalbmierskim położonych.

Do regulacji tych spadków, termin w kancelarji mej na dzień 18 (30) Czerwca 1876 r. jest wyznaczony.

Kielce d. 9 (21) Grudnia 1875 r.
G. Juszyński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7850. Komisarz Cyrkułu X-go Policji Wykonawczej m. Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż ruchomości, a mianowie:

Meble, garderoba, bielizna i inne rzeczy oraz **skrzypce kremońskie z roku 1665** pozostełe po zmarłym bezpotomnie pruskim poddanym **Auguście Jeske**, w d. 23 Grudnia (4 Stycz.) 1875/6 r. o godz. 11 z rana w mieszkaniu zmarłego pod Nr. 36 Nowy świat przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 10 Grud. 1875 r.

N. D. 7933. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Stanisława dwóch imion Święcickiego obywala pod № 2402*b* w Warszawie zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Jana Skurzyńskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 z procentem prawnym od d. 10 (22) Lipca r. b. liczącym się i kosztami od Jankla v. Jakóba Taubwurtzel pod Nr. 1063/4 dawniej obecnie zaś pod Nr. 1087*a*. i Cały Borucha v. Bernarda Taubwurtzel pod Nr. 726 dawniej, zaś obecnie pod Nr. 809 w Warszawie zamieszkałych, obywateli, właścicieli nieruchomości Nr. 391*cd.* w Pradze przy Warszawie położonej, protokółem Kazimierza Brochockiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 18 (30) Sierpnia 1875 r., sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

pod Nr. 391*cd.* **w Pradze** przy Warszawie przy ulicach Brzeskiej i Przedokopowej a po za okopami ciągnąca się jednym pasem do gruntów Brühla, pod literą *c.* w drugim punkcie po za koleją Terespolską pod lit. *d.* w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału IV na Pradze, w Cyrkule policyjnym i administracyjnym Praskim w Parafji N. M. P. Loretańskiej na Pradze, na gruncie emfiteutycznym (z którego opłaca się czynszu in recognitionem domini directi skarbowi złp. 27 czyli rs. 4 kop. 5 i złp. 81 czyli rs. 12 kop. 15) położona, ogólnej przestrzeni tak na Pradze jak i za okopami około mórg 15 prętów 118 miary nowopolskiej do N. 391c. a mórg 5 pręt. 108 do Nr. 391*d* mająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, do egzekwowanych dłużników Jankla v. Jakóba Taubwurtzel i Cały Borucha v. Bernarda Taubwurtzel należąca, a co do budowl na Pradze między ulicą Brzeską i Przedokopową położonych wydzierżawioną jest w całości na lat sześć Magistratowi M. Warszawy za sumę rs. 4,500 rocznie pod warunkami kontraktem z d. 18 Sierpnia 1870 r. oznaczonemi od d. 1 Października 1870 r. a raczej od daty rzeczywistego zajęcia tej posesji przez Kozaków.

Na gruncie tej nieruchomości przed okopami t. j. między ulicami Brzeską i Przedokopową znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv z cegły murowany, dwupiętrowy, blachą żelazną kryty o 9 kominach murowanych, w środku od frontu t. j. od ulicy Brzeskiej jest brama dwuskrzydłowa z desek z furtą, z tyłu dziedzińca jest mała przystawka parterowa murowana stanowiąca wchód.

2. Oficyna z cegły na wapno murowana, blachą żelazną kryta o 5 kominach murowanych.

3. Stajnia masiv murowana, blachą żelazną kryta.

4. Stajnia masiv murowana gontem kryta.

5. Kloaka z desek blachą kryta.

6. Dwie studnie balami cembrowane każda z żórawiem i kubłem okutym które łączą się korytem.

7. Barjer 12 do przywiązywania koni w części blachą obitych.

8. Dół do gnojówki balami szalowany deskami kryty.

Na placu od sąsiedniej posesji Nr. 391*b* wydzierżawionym znajdują się takie zabudowania:

9. Stajnia drewniana z bali w słupy gontem kryta.

10. Stajnia z drzewa w słupy blachą kryta.

11. Szopa gontem kryta na 7 słupach drewnianych.

12. Wrota dwuskrzydłowe i furtka w parkanie tworzące zamknięcie dziedzińca.

13. Chlewek mały z starych desek.

14. Chodnik z kamienia polnego brukowany w około wszystkich zabudowań, rynsztok o bokach kamieniem wyłożonych w poprzek od chodnika idący.

Na kolonji 1-ej za okopami na gruncie Nr. 391c są następujące zabudowania:

15. Stodoła z bali w słupy gontem kryta o 4 wierzejach na przestrzał i jednem klepisku na podmurowaniu.

16 Ogródek warzywny osztachetowany.

17. Dom parterowy z bali deskami szalowany gontem kryty o 2 kominach murowanych.

18. Chlewki z bali w słupy gontem kryte.

19. Domek z drzewa gontem kryty o 1 kominie murowanym.

20. Kloaka z desek pod gontem o 2 sedesach.

21. Studnia z bali cembrowana z żurawiem i kubłem okutych.

22. Parkan z desek o 2 bramach dwuskrzydłowych z furtkami.

23. Stodółka a raczej spichlerzyk z bali w słupy pod gontem o dwóch drzwiach na przestrzał.

24. Parkan wysoki z desek na sztorc stawiany ciągnący się od okopów przez całą długość posesji.

Na kolonji 2-ej na tymże gruncie Nr. 391c są zabudowania następujące:

25. Dom parterowy z bali deskami oszalowany, na podmurowaniu o 2 kominach murowanych.

26. Chlewy z desek pod dachem deskami krytym.

27. Studnia ocembrowana z bali z żurawiem z kubłem okutym.

28. Kloaka z desek pod gontem o 2 sedesach.

29. Loszek czyli piwnica w ziemi deskami, ziemią pokryta.

30. Wszystko oparkanione deskami z trzema płotami i ogrodzonemi ogródkami warzywnemi w jednym z których jest 7 drzewek dzikich i altanka brzozowa

W nieruchomości przed okopami wydzierżawionej Magistratowi M. Warszawy trzy sotnie konków z końmi kwaterują.

W kolonji Nr. 1 jest 11 lokatorów z imion nazwisk oraz ilości ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Na kolonji zaś Nr. 2 jest 8 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Jana Skurzyńskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Trybunału tutejszego Wydziału I-go złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu na ręce Władysława Różyckiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Wacławowi Łukomskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju na Pradze, w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu na ręce Piotra Cieraszkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.

Obudwom d. 19 (31) Sierpnia 1875 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 19 (31) Sierpnia 1875 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji tutejszego Trybunału na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I o godzinie 10 z rana dnia 24 Października (5 Listopada) 1875 r.

Sprzedażą kierować będzie Jan Skurzyński Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 2 (14) Września 1875 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 2 (14) Września 1875 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniach 24 Października (5 Listopada), 7 (19) Listopada i 21 Listopada (3 Grudnia) 1875 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej Nieruchomości, Trybunał Cywilny w Warszawie, termin do przygotowawczego przysądzenia takowej, wyznaczył na dzień 10 (22) Grudnia 1875 r. godz. 10 z rana, w którym licytacja zacznie się od sumy rs. 10,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Warszawa d. 22 Listopada (4 Grudnia) 1875 r.
R. Linowski.

W terminie przygotowawczego przysądzenia, Nieruchomość subhastowana przysądzoną została Janowi Skurzyńskiemu Patronowi przy Trybunale Cywilnym w Warszawie za sumę rs. 10,000 a termin do jej ostatecznego przysądzenia Trybunał Cywilny w Warszawie wyznaczył na d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1876 r. godz. 10 z rana w którym licytacja rozpocznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1875 r.
R. Linowski.

N. D. 7938.

Wiadomo czynię, iż na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z 13 (25) Września 1874 r. dział nieruchomości pod № 203½ lit. *B* w mieście Łowiczu położonej nakazującego, udzielenie opinji co do podzielenia jej w naturze i taksę takowej rozporządzającego, w razie niepodzielności sprzedaż przez publiczną licytację postanawiającego a do odbycia jej Asesora Tryniszewskiego delegującego, drugiego z 21 Kwietnia (3 Maja) 1875 r. opinję co do niemożności podzielenia w naturze wzmiankowanej nieruchomości i taksę jej wyprowadzoną na rub. sr. 37,098 kop. 6 zatwierdzającego, i trzeciego z 3 (15) Września 1875 r. w miejsce Assesora Tryniszewskiego Asesora Naglera delegującego, wszystkich pozyskanych zaocznie na żądanie Dawida Rozenblum Bankiera, w Warszawie pod № 1065*c* zamieszkałego przezemnie bronionego, jako właściciela jednej połowy, przeciwko SS-om Aleksandra Epstejna właściciela drugiej połowy jako to: Ernestynie z Glucksbergów po Adamie Epstejn pozostałej wdowie, Jakóbowi Epstejn obywatelowi pod № 1370, Stefanji z Epstejnów Stanisława Hertz kupca żonie, w asystencji męża czyniącej pod № 1403*c*, Władysławowi Epstejn handlującemu pod № 1402*b* i Edwardowi Epstejn Reprezentantowi Towarzystwa Ubezpieczeń pod firmą „Jakor" pod № 1318 w Warszawie zamieszkałym, obrońcy niemającym, sprzedana będzie w drodzę działów.

NIERUCHOMOŚĆ

w Łowiczu pod № 203½ lit. *B* położona mająca rozległości morgów 7 prętów 31, granicząca z ulicą Wjazdową, stacją Drogi Żelaznej, gruntami Antoniego Wojciechowskiego, ulicą Warszawską, Końskiem targiem i nieruchomością № 203½c, składająca się z komina do kotłów parowych, wieży cztero kątnej, przystawionej do niej budowli, zabudowań zwa[illegible] Stara i Nowa-młynica, budowli murowa[illegible] kuźni w jakich to wszystkich zabudo[illegible] mieści się zakład młyna parowego z m[illegible] mi, warsztatami i rozlokowaniem, budynk[illegible] skład mąki przeznaczonego, korytarz[illegible] cego młyn ze spichrzem, spichrza piętr[illegible] i parterowego, magazynu, dwóch szop, domu mieszkalnego, kantoru, szopy na skład węgli, domu dla służby, komórek, kurników i kloak, na której oprócz tego znajdują się trzy studnie, pokład szyn kolei żelaznej, dwa pomosty obrotowe, parkan, sztachety, dwa mostki i bassen murowany.

Bliższe szczegóły obejmuje taksa w Trybunale złożona. Dziś odbyła się pierwsza publikacja warunków za podstawę do sprzedaży tej nieruchomości ułożonych, termin zaś do drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 7 (19) Listopada r. b. godzinę 2 z południa przed W-ym Naglerem Asesorem delegowanym, w gmachu Trybunalskim w Warszawie w Wydziale IV.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w kancelarji Pisarza tegoż Wydziału i u mnie pod № 590.

Warszawa d. 25 Września (7 Paźd.) 187 5 r.
St. Zalewski,
Obr. przy Senacie.

Po odbyciu w dniu 7 (19) Listopada 1875 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia Asesor delegowany decyzją w tymże dniu wydaną, termin do trzeciej publikacji warunków a zarazem ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 7 (19 Stycznia 1876 r. godzinę 2 z południa wyznaczył. Termin ten odbędzie się przed W-ym Naglerem Asesorem delegowanym w gmachu Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału IV pod № 549. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 37,098 kop. 6 jako szacunku taksą przez biegłych wykrytego.

Warszawa d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1875 r.
St. Zaleski,
Ob. przy Senacie

N. D. 7945. Ruchomości zajęte w drodze egzekucji Sądowej jako to: meble jesionowe, utensylja sklepowe, i towary kolonjalne, wina, korzenie, i t. d. w d. 22 Grudnia 1875 r. (3 Stycznia 1876 r.) o godz. 10 z rana na placu Sewerynów, zaś meble różne, szafy, zegary, łóżka, obrazy olejne, i t. d. w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1875/6 r. o godz. 10 rano na placu targowym Grzybów zwanym w Warszawie, sprzedane zostaną przez publiczną licytację.

Z. Turowicz, Komornik (Miodowa N. 4).

N. D. 7803.

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej.

Stosownie do 58 § Ustawy Towarzystwa, ma zaszczyt podać do wiadomości pp. Akcjonarjuszów następujące dane o postępie robót i dostaw dla budowy drogi Nadwiślańskiej po dzień 1 (13) Listopada r. b. dopełnionych, a mianowicie:

Nabycie gruntów. Na podstawie umów dobrowolnych nabyto 1002 dziesiatyny, w drodze przymusowego wywłaszczenia 109 dziesiatyn.

Budowa plantu drogi. Wykonano robót ziemnych:

na	I Oddz.	od	Mławy do Jackowa	10%
	II	„	Jackowa do Pragi	30%
	III	„	Pragi do Łaskarzewa	27%
	IV	„	Łaskarzewa do Piotrowic	31%
	V	„	Piotrowic do Biskupic	22%
	VI	„	Biskupic do Buga	95%
	VII	„	Buga do Kowla	85%
	VIII	„	Iwangorodu do Łukowa	100%

Budowa sztuczna: Rur surowcowych dla przepływu wód pod plantem drogi na oddziałach VI, VII i VIII ułożone 75% całej ilości na te trzy oddziały w projekcie wykonawczym oznaczonej.

Budowa mostów. Przedsięwzięte wszelkie konieczne środki i poczynione przygotowania dla prędkiego i na czas właściwy pobudowania mostów na rzekach: Narew, Wieprz, Bug, Turja i Wkra.

Budowa wierzchnia. Dostawiono podkładów: na Oddział II 30%, na VII i VIII 100%, na pozostałych Oddziałach podkłady przygotowują się.

Stalowych szyn wysłano z fabryk około 38% całej ilości.

Żelaznych akcessoryj do szyn odebrano 17%.

Ułożono **drogi relsowej** na Oddziale VII 9 wiorst i na VIII 44 wiorst.

Domy dróżnicze i koszary. Wykonano robót:

Na oddziale II	domów dróżniczych	9%		
„ VI	„	45%	koszar	58%
„ VII	„	60%	„	60%
„ VIII	„	70%	„	70%

Budowle stacyjne na oddziale VIII z Iwangorodu do Łukowa wyprowadzone pod dach.

Telegraf na oddziale z Iwangorodu do Łukowa jest już czynny, na wszystkich innych oddziałach są ustawiane słupki.

Tabor. Z fabryki berlińskiej Borsiga dostarczono 8 parowozów towarowo-pasażerskich wraz z tendrami i jednym kompletem części zapasowych.

Na rachunek obstalunku Rządowego w fabrykach Towarzystwa akcyjnego Lilpop Rau i Loewenstein przyjęto: towarowych krytych wagonów 108 i platform odkrytych 76, a na rachunek obstalunku bezpośredniego w tychże fabrykach, odebrano krytych wagonów 22; z fabryki Russko-Baltyckiej w Rydze na poczet obstalunku bezpośredniego, odebrano platform odkrytych 99; otrzymano zatem wszystkich wagonów krytych 130 i platform 175.

N. D. 7940. Ogłaszam, że Karól Fryderyk Ginter trzech imion Münch jako były pełnomocnik i administrator dóbr Budzisław Kolski nie ma już prawa w mojem imieniu działać żadnych aktów zeznawać, dochodów pobierać bowiem udzieloną jemu plenipotencją aktem przed Emilem Brachvogel Notarjuszem w Berlinie w d. 18 Stycznia 1869 r. zeznanym, odwołałem niniejszem, do publicznej wiadomości podaję.

Gustaw Witte.

(Dalszy ciąg ogłoszeń w Dod[illegible]

Дозволено Цензурою,—Варшава 19 (31) Декабря 1875 г.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНIЯ.

LICYTACJE — ТОРГИ.

N. D. 7961. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Banku Polskiego przez swego Prezesa JW. Rzeczywistego Radcę Stanu Teofila Roguskiego działającego, w Warszawie pod N. 743/4 urzędującego, a zamieszkanie prawne do tego nteresu i całego postępowania subhastacyjnego, u Tomasza Nowakowskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie przy ulicy Leszno pod N. 655 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 18,000 kop. 34 z procentem 6% od dnia 8 (20) Grudnia 1871 r. i kosztów, oraz kosztów wyjęcia świadectwa hypotecznego rs 2 k. 65 od Majera Junghertz właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1056 położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 15 (27) Maja 1873 roku sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1056 przy ulicy Grzybowskiej, na gruncie emfiteutycznym do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 4 k. 87½, w cyrkule policyjnym VIII Jerozolimskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Majera Junghertz należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kw. 6,600 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana o parterze i jednem piętrze, blachą kryta z piwnicami murowanemi 8 kominów murowanych mająca.
2. Oficynka prawa masiv murowana blachą kryta 2 kominy murowane mająca.
3. Balkon czyli buduar czworoboczny na wzniesieniu murowanem z desek ozdobnie zbudowany, cały w około oszklony, daszkiem blaszanym kryty, na kuczkę podczas tychże świąt używany, obok jest mały ogródek czyli klomb z sześcioma drzewkami dzikiemi.
4. Zabudowanko murowawe, blachą kryte z jednemi drzwiami wchodowemi do kloak a zboku również dwie kloaki, obok których znajduje się śmietnik z desek.
5. Stajnia i wozownia murowane, blachą kryte.
6. Podwórze całe kamieniem polnym zabrukowane, w pośrodku którego znajduje się klomb barjerkami nizkiemi ogrodzony, kilkoma drzewkami i krzewami dzikiemi zasadzony.
7. Studnia z pompą żelazną, przed którą urządzona jest duża wanna żelazna.
8. Ogród spacerowy od podwórza parkanem z cegły a yur ułożonej ysłonięty z furtką żelazną w którem znajduje się kilkadziesiąt sztuk drzew i innych krzewów dzikich, oraz dwie altany z łat, smołowcem kryte, niemniej kilka ławek żelaznych do siedzenia.

W nieruchomości tej oprócz samego właściciela Majera Junghertz, zajmującego całe pierwsze piętro i jego zięcia Efroima Berlinera zajmującego bazpłatnie cały parter, mieszka tylko jeden lokator i płaci rocznie rs. 500.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Tomasza Nowawkowskiego Obrońcy przy Warszawskich Dedartamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr. 655 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi m. Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462/3 urzędującemu, na ręce Władysława Rożyckiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. W. Leonowi Cholewińskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju W-łu III w Warszawie pod N. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 6 (18) Czerwca 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 14 (26) Czerwca 1874 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1874 r.

Sprzedażą kierować będzie Tomasz Nowakowski Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1874 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Czerwca (9 Lipca) 1874 r.
R. Linowski.

Po odbyciu w dniach 3 (15) Września, 17 (29) Września i 1 (13) Października r. b. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości N. 1056 Trybunał wyrokiem d. 1 (13) Października r. b. wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia namienionej nieruchomości Nr. 1056 w Warszawie położonej na d. 12 (24) Listopada 1874 r. na godzinę 10 rana, w tym więc terminie odbędzie się w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie N. 543 posiedzenia swoje odbywającego przygotowawcze przysądzenie wedle warunków trzykrotnie ogłoszonych przejrzeć się mogących tak w kancelarji Pisarza Trybunału jak i w Kancelarji Mecenasa Nowakowskiego sprzedaż tę popierającego; w Warszawie pod Nr. 655 zamieszkałego. Licytacia zacznie się od sumy rs. 10,000 przez Bank Polski postąpionej.

Warszawa d. 9 (21) Października 1874 r.
Pisarz Trybunału, R Linowski.

W dniu 12 (24) Listopada 1874 r. jako terminie do przygotowawczego przusądzenia wyznaczonym, Trybunał na skutek wyniesionej skargi incydentalnej dłużnika, warunki licytacyjne poprawił w tem, że licytacja stanowcza ma się rozpocząć od ⅔ szacunku wykrytego taksą kosztem Majera Junghertz w ciągu 2-ch miesięcy pod prekluzją sporządź się mianą, następnie nieruchomość Nr. 1056 w Warszawie stojącą przysądził Trybunał przygotowawczo Tomaszowi Nowakowskiemu Mecenasowi za postąpioną sumę rs. 10,000 a termin do jej stanowczego przysądzenia na dzień 23 Stycznia (4 Lutego) 1875 r. na godzinę 10 z rana w Wydziaje I Trybunału Cywilnego w Warszawie wyznaczył. W tym więc terminie na popieranie Banku Polskiego przez Tomasza Nowakowskiego Mecenasa działającego odbytą zostanie nieruchomości Nr. 1056 stanowcza sprzedaż. Licytacja stanowcza zacznie się od ⅔ szacunku taksą wynaleść się mianego, a w razie niedopełnienia taksy od ⅔ części szacunku w r. 1863 ustanowionego w hypotece to jest od rsr. 14,333 kop. 24½.

Warszawa d. 23 Listop. (5 Grud.) 1874 r.
Pisarz Trybunału, R. Linowski.

Powyższy termin upadł z powodu wywołanego przez wywłaszczonego dłużnika Majera Junghertz do wyższych instancij sporu dotyczącego oszacowania Sądowego nieruchomości namienionej po załatwieniu tego sporu ostatecznie wyrokiem IX Departamentu Rządzącego Senatu daty 16 (28) Maja r. b. a tem samem po sprekludowaniu Junghertza z możnością postarania się o taksę Sądową, Trybunał wyrokiem z ilacji Banku Polskiego dnia 22 Maja (3 Czerwca) 1875 r. wydanym, termin do stanowczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie Nr. 1056 stojącej wyznaczył na dzień 14 (26) Lipca r. b. na godzinę 10 z rana. W tym więc terminie na popieraniu Banku Polskiego przez Tomasza Nowakowskiego Mecenasa działającego, odbędzie się sprzedaż stanowcza Nieruchomości Nr. 1056 w Warszawie położonej, licytacja stanowcza zacznie się od sumy rsr. 14,333 kop. 24½ jako ⅔ części szacunku w r. 1863 ustanowionego. Vadium do licytacji złożyć należy w gotowiźnie rs. 2,000.

Warszawa d. 30 Maja (11 Czewca) 1875 roku.
Pisarz Trybunału,
R. Rinowski.

Po odbyciu w dniu 14 (26) Lipca 1875 roku stanowczej licytacji, Trybunał Cnwilny w Warszawie wyrokiem w powyższej dacie wydanym Nieruchomość Nr. 1056 w Warszawie, Filipowi Flam Obrońcy przy Senacie za najwyżej postąpiony przez niego szacunek rs. 47,901 ostatecznie na własność przysądził. Pod dniem 28 Lipca (9 Sierpnia) t. r. Filip Flam Obrońca przy Senacie złożył deklarację w biórze Pisarza Trybunału Warszawskiego z oświadczeniem że Nieruchomość powyższą Nr. 1056 w Warszawie zalicytował na rzecz Mozesa Kuszer, który oświadczenie to zaakceptował.

Na zaświadczenie Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 17 (29) Grudnia 1875 r., że Mozes Kuszer warunkom licytacyjnym zadość nieuczynił; przeto w myśl art. 737 K. P. na żądanie Michała Przysieckiego Rejenta w Warszawie pod Nr. 550 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Wincentego Mellerowicza Adwokata w Warszawie pod Nr. 486*B* obrane mającego, od którego tenże Adwokat działa i regulację popiera, Nieruchomość Nr. 1056 w Warszawie, wystawioną zostaje na sprzedaż w drodze relicytacji na koszt i ryzyko Mozesa Kuszer. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w drodze relicytacji odbędzie się w Wydz. I Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 12 (24) Stycznia 1876 r. o godzinie 10 z rana

Zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzano być mogą w biórze Pisarza Trybunału i w Kancelarji Wincentego Mellerowicza Adwokata pod Nr. 486*B* zamieszkałego.

Warszawa d. 17 (29) Grudnia 1875 r.
R. Linowski.

N. D. 7937 *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Michała Giełdzińskiego kupca, w mieście powiatowem Włocławku Gubernii Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawn do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 13 nowym zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,660 kop. 9 z procentem prawnym od d. 8 (20) Stycznia 1865 r., kosztami wyjęcia kopii i doręczenia tytułów od Kornelego Sulimierskiego obywatela, właściciela dóbr Koneck z przyległościami i przynależytościami, w tychże dobrach zamieszkałego, protokółem Ignacego Cichockiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 28 Maja (9 Czerwca) 1875 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Koneck z przyległościami to jest folwarkami: Młynek, Zapustek, Wincentowo, Besiekierz, Pomiany i Zieliena, składające się z jednego kawała gruntu niczyją własnością nieprzeciętego, w gminie Straszewo, parafii Koneck, w Ogu Radziejowskim, gubernii Warszawskiej położone, znajdują się w posiadaniu i użytkowaniu dłużnika Kornelego Sulimierskiego jako ich właściciela, oprócz folwarku Młynek, który wedle oświadczenia Andrzeja Bulińskiego dzierżawcy tegoż folwarku znajduje się w dzierżawnem dwunastoletniem jego posiadaniu kończącem się w d. 12 (24) Czerwca 1885 r. i z tego ma opłacać rocznej dzierżawy rs. 1,150 i podatki skarbowe, który jednak kontraktu zajmującemu Komornikowi nieokazał, folwarku Pomiany, który jest w zastawnem posiadaniu Wereszczyńskiego, który to termin zastawu kończy się z d. 12 (24) Czerwca 1875 r. i w tym dniu przechodzi na własność Kornelego Sulimierskiego.

Dobra Koneck z przyległemi folwarkami mają przestrzeni około mórg 2461, pręt. 176 miary nowopolskiej oprócz gruntu posiadanego przez włościan uwłaszczonych, w szczególności zaś posiadają powierzchni folwark Koneck mórg 952, prętów 14, folwark Młynek mórg około 431, prętów 220, folwark Zapustek mórg około 278, prętów 237, folwark Wincentowo mórg około 296, prętów 116, folwark Besiekierz mórg około 267. prętów 68, folwark Zieleniec mórg około 402, prętów 163.

Na gruncie dóbr Koneck z przyległościami są następujące zabudowania:

W folwarku Koneck:

1. Dom (dwór) murowany z cegły palonej, tynkowany na podmurowaniu kamiennem: dachówką karpiówką kryty, trzy kominy murowane mający, do którego przymurowana wystawka.
2. Gołębnik na słupie drewnianym.
3. Spichrz z drzewa w słupy o jednem piętrze, słomą kryty.
4. Kloaka z desek deskami kryta o 2 siedzeniach.
5. Budynek, drwalnik, z drzewa w słupy deskami kryty.
6. Koryto z klapą dla trzody.
7. Ogródek mały ogrodzony plotem, z żerdzi z furtką z żerdzi, chrustem wyplatanych.
8. Dom z dzewa gliną tynkowany na podmurowaniu kamiennem słomą kryty o jednym kominie murowanym.
9. Buda z desek.
10. Ogród warzywny i owocowy, oraz dziki otoczony w części rowem, nizkiemi sztachetami, płotem z żerdzi i oblader, w którym drzew owocowych starych 120, młodych sztuk około 100 w różnych gatunkach i szkółka.
11. Dziedziniec.
12. Kanał, który oblewa wysepkę z dzikiemi drzewami, od którego to kanału odchodzi woda rowem pod mostem przy podwórzu przy którem jest upust.
13. Dom z drzewa w słupy gliną tynkowany na podmurowwniu słomą kryty o jedynym kominie murowanym
14. Płot z żerdzi.
15. Dzwonek na słupie.
16. Chlewki z drzewa w słupy pod dachem słomianym
17. Studnia balami cembrowana z żurawiem.
18. Zrąb nowo zaczęty z cegły palonej i z cegły surowej mieszany na fundamencie kamiennym na spichrz i stodołę służyć mający.
19. Budynek w części z drzewa w słupy, a w części z pruskiego muru postawiony, słomą kryty, w którym mieszczą się: wozownia, warsztat dla stelmacha i sieczkarnia.
20. Fundament nowo założony z kamienia i cegły palonej pod stodołę nowo budować się mającą, na którą drzewo wyprawione jest przygotowane.
21. Stodoła z drzewa w słupy słomą kryta z jednego boku obalona.
22. Budynek (owczarnia, stajnia. obora) z cegły surówki na podmurowaniu kamiennem słomą kryty.
23. Płot z żerdzi.
24. Budynek (obora) z surówki na podmurowaniu kamiennem słomą kryty.
25. Ośm słupów zakopanych w rowie po zepsutym upuście

We wsi do Dominium należące:

26. Dom z cegły palonej tynkowany słomą kryty, o dwóch kominach murowanych. Dom ten oddany przez właściciela na Urząd Gminny Gminy Straszewo.
27. Chlewek z drzewa w słupy słomą kryty.
28. Kloaka z desek deskami kryta.
29. Kuźnia z mieszkaniem dla kowala z prawego szczytu domu murowanego uwłaszczonego, dachówką holenderską kryta.
30. Dom w części z cegły palonej w części z surówki, a w części z drzewa słomą kryty z jednym kominem murowanym.
31. Chlewek przy tylnej ścianie powyższego domu z drzewa w słupy postawiony, słomą kryty.

W folwarku Młynek.

1. Dom (dwór) w jaskółcze gniazdo tynkowany, na fundamencie kamiennym słomą kryty, o dwóch kominach murowanych.
2. Drzewek małyh dzikich sześć i kląb mały otoczony trzema żerdziami oraz mały ogródek żerdziami i chrustem ogrodzony.
3. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem.
4. Budynek (obora) z drzewa w węgieł na podmurowaniu kamiennem słomą kryta
5. Sklep w ziemi ziemią osypany, płotem z żerdziami ogrodzony.
6. Stodoła w jaskółcze gniazdo a w części z drzewa w słupy słomą kryta, w której znajduje się sieczkarnia.
7. Chlewki z drzewa w słupy słomą kryte.
8. Koryto z klapą.
9. Okólnik z żerdzi z furtką
10. Budynek (wozownia i warsztat dla stelmacha) w pruski mur z surówki na podmurowaniu kamiennem słomą kryty.
11. Budynek (owczarnia) w jaskółcze gniazdo na podmurowaniu kamiennem słomą kryty.
12. Budynek z drzewa w słupy, słomą kryty, (stajnia i spichrz.)
13. Budynek (kurnik) w pruski mur z surówki słomą kryty.
14. Chlewek mały z drzewa słomą kryty.
15. Dom w jaskółcze gniazdo słomą kryty o jednym kominie murowanym do którego przybudowana przystawka za sień służąca.
16. Ogród warzywny i owocowy, w którym drzew różnego gatunku około 95 sztuk, nadto krzewy agrestu i porzeczek.
17. Kloaka z desek deskami kryta.
18. Płot z żerdzi, w którym są dwie furtki.

Na wsi.

19. Jedna izba z wspólną sienią w domu uwłaszczonym w jaskółcze gniazdo pod dachem słomianym o dwóch kominach murowanych.
20. Chlewek w jaskółcze gniazdo słomą kryty.

W folwarku Zapustek.

1. Dom (dwór) w jaskółcze gniazdo na fundamencie z kamienia, tynkowany, słomą kryty o jednym kominie murowanym.
2. Sklep do kartofli w ziemi ziemią osypany.
3. Kurniki z drzewa w słupy słomą kryte.
4. Budynek (stajnia, obora i spichrz) w jaskółcze gniazdo, słomą kryty.
5. Chlewek z drzewa w słupy słomą kryty.
6. Stodoła w jaskółcze gniazdo, a w części z surówki i palonej cegły na podmurowaniu kamiennem, słomą kryta.
7. Szopa na czterech słupach drewnianych słomą kryta.
8. Budynek (owczarnia) w jaskółcze gniazdo słomą kryty.
9. Studnie dwie balem cembrowane z żurawiami.
10. Podwórze kępami z łąk krudowanemi otoczone a do tego podwórza wjazd przez dwie bramy z żerdzi chrustem wyplatane.
11. Radlica żelazna na dwóch słupach za dzwon służąca.
12. Dziedziniec trawą zarosły i młodemi brzózkami.
13. Sadzawka mała.

Na wsi.

14. Trzy izby w domu w jaskółcze gniazdo zbudowanym słomą krytym o dwóch kominach murowanych.
15. Chlewki w jaskółcze gniazdo słomą kryte.

W folwarku Wincentowo.

1. Dom (dwór) w części z cegły palonej w części z surówki na podmurowaniu kamiennem słomą kryty, o dwóch kominach murowanych przed którym ganek na słupach drewnianych słomą kryty.
2. Chlewki w jaskółcze gniazdo na podmurowaniu kamiennem, słomą kryte.
3. Budynek (obora, owczarnia) w jaskółcze gniazdo na podmurowaniu kamiennem słomą kryty.

4. Stodoła w jaskółcze gniazdo na podmurowaniu kamiennem, słomą kryta.
5. Studnia balem cembrowana z żurawiem.
6. Sadzawka.
7. Ogród warzywny i owocowy rowem okopany, w którym drzew owocowych w różnych gatunkach młodocianych sztuk około 200.
8. Przy budynkach topoli większych i mniejszych około sztuk 10.

W folwarku Besiekierz.

1. Dom (dwór) w jaskółcze gniazdo dachówką karpiówką kryty o jedynym kominie murowanym.
2. Chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.
3. Okólnik płotem z żerdzi ogrodzony z furtką sztachetową.
4. Sklepy dwa do kartofli w ziemi ziemią osypane.
5. Spichrz z drzewa w słupy słomą kryty.
6. Owczarnia w jaskółcze gniazdo a w części w słupy z surówki słomą kryta.
7. Stodoła w jaskółcze gniazdo na podmurowaniu kamiennem słomą kryta.
8. Szopa w jaskółcze gniazdo słomą kryta.
9. Budynek (stajnia i obora) w pruski mur z cegły palonej na podmurowaniu kamiennem słomą kryty.
10. Ogród owocowy i warzywny w którym drzew owocowych około 50 w różnych gatunkach rowem okopany.
11. Sadzawka.
12. Podwórze okopane w części rowem a w części ogrodzone płotem z żerdzi.

Na wsi.

13. Dom z drzewa w słupy pod dachem słomianym o jedynym kominie murowanym.

W folwarku Pomiany.

1. Dom (dwór) z drzewa w węgieł na podmurowaniu kamiennem, gliną tynkowany, słomą kryty o jedynym kominie murowanym.
2. Dom z gliny w jaskółcze gniazdo, na podmurowaniu kamiennem, słomą kryty o jedynym kominie murowanym.
3. Chlewki małe w jaskółcze gniazdo, przymurowane do powyższego domu, słomą kryte.
4. Budynek (stajnia, obora), w części w pruski mur, a w części w jaskółcze gniazdo, słomą kryty.
5. Stodoła w jaskółcze gniazdo na podmurowaniu kamiennem, słomą kryta.
6. Budynek (owczarnia) z surówki na podmurowaniu kamiennem, słomą kryty.
7. Studnia drzewem cembrowana.

W folwarku Zieleniec.

1. Dom (dwór) w jaskółcze gniazdo tynkowany na podmurowaniu kamiennem, słomą kryty o jedynym kominie murowanym.
2. Ogród warzywny i owocowy w którym jest jedna grusza dzika duża i drzewek owocowych nowozasadzonych sztuk około 90, ogród ten rowem okopany i w części wierzbą drobną na rowie obsadzony.
3. Stodoła z drzewa w rygiel deskami szalowana słomą kryta.
4. Budynek (obora, owczarnia) z drzewa w słupy słomą kryty.
5. Chlewy w części w jaskółcze gniazdo a w części z drzewa w słupy słomą kryte.
6. Kawałek ściany w jaskółcze gniazdo i obórka na dwóch słupach po rozwalonych chlewach.
7. Studnia drzewem cembrowana.

Nadmienia się, że na folwarku Koneck znajduje się młocarnia czterokonna, sieczkarnia o 4 kosach i siewnik; na folwarku Zapustek młocarnia 4 konna i sieczkarnia 4 konna; na folwarku Besiekierz młocarnia 4 konna i sieczkarnia 4 konna.

Wedle oświadczenia ekonoma Sarnowskiego inwentarz folwarku Besiekierz ma należeć do Leonarda Markowskiego dzierżawcy tegoż folwarku.

Na gruntach folwarku Koneck są:

1. Kolonja składająca się z mórg 13, którą posiada prawem wieczysto czynszowym Franciszek Żak, opłacając corocznie czynszu dworowi rs. 1 kop. 50.

Osada młynarska składająca się z morgów 16 prawem dzierżawnym od dominium na lat 80, z której opłaca się dworowi dzierżawy corocznie rs. 75 i co lat 20 tytułem wkupnego rs. 150, oraz uskutecznia się mlewo bezpłatnie; dzierżawa ma jeszcze służyć na lat 60, na której to osadzie są zabudowania w akcie zajęcia wymienione.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż kierującego Kazimierza Brzezińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzących Senatu, w Warszawie przy ulicy Miodowej pod № 13 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Leonardowi Ejchler, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radziejowie, tamże urzędującemu d. 3 (15) Lipca 1875 r. i

2. Wiktorowi Ozarzewskiemu, Wójtowi gminy Straszewo, do której to gminy dobra Koneck należą, w Koneckú urzędującemu, d. 4 (16) Lipca 1875 r. Obudwom na ręce własne.

Wniesiono do ksiąg wieczystych dóbr Koneck, dóbr Młynek, Zapustek, Besiekierz i Pomiany w Warszawie, d. 30 Października (11 Listopada) 1875 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń, przy ulicy Długiej pod № 549 w Wydziale I, o godzinie 10 z rana dnia 5 (17) Stycznia 1876 r.

Sprzedażą kierować będzie Kazimierz Brzeziński Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 12 (24) Listopada 1875 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 12 (24) Listopada 1875 r.
R. Linowski.

N. D. 7928. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Gutmana Rosenberga i Szmula Sapiry obu kupców w mieście Gombinie powiecie Gostyńskim zamieszkałych, a zamiesz kanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 1777 zamieszkałego obrane mających w poszukiwaniu sumy rs. 4,200 z procentem od d. 9 (21) Lutego 1873 r. dla Gutmana Rosenberg i rs. 7,600 z procentem od dnia 19 Września (1 Październik) 1872 r. i kosztów od Leopolda Łąckiego obywatela właściciela dóbr ziemskich Słup w powiecie Gostyńskim gubernji Warszawskiej tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 5 (17) Kwietnia 1873 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonej wywłaszczenie zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Słup z przyległościami i przynależytościami w parafji Suserz w gminie Pacyna powiecie Gostyńskim gubernji Warszawskiej pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Gombinie, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leopolda Łąckiego należące i w tegoż posiadaniu będące poszukiwaniem wierzytelnościami hypoteczne obciążone.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom (dwór) parterowy z drzewa w połowie deskami, a w połowie gontami kryty 2 kominy murowane mający.
2. Piwnica masiv murowana gontami kryta.
3. Dom (kuchnia) z kamienia polnego i cegły murowany z kominem takimże.
4. Kurniki i chlewy słomą poszyte.
5. Kloaka z drzewa deskami kryta.
6. Lodownia z kamienia polnego i cegły słomą poszyta.
7. Drwalnia z drzewa.
8. Stodoła z drzewa słomą poszyta w której mieści się młocarnia z manożem.
9. Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której jest młocarnia górna z wialnią i manożem górnym.
10. Szopa z drzewa słomą poszyta.
11. Obora z kamienia polnego słomą poszyta.
12. Owczarnia z kamienia polnego i cegły palonej na wapno wymurowana słomą poszyta.
13. Sklep czyli piwnica z kamienia polnego i cegły palonej murowany z wystawką słomą poszyta.
14. Spichrz gontami czyli dranicami kryty.
15. Obora z kamienia polnego i cegły palonej na wapno.
16. Stajnia i wozownia z drzewa słomą poszyte.
17. Psiarnia z drzewa deskami kryta.
18. Dom z kamienia polnego i cegły palonej dranicami kryty z kominem murowanym.
19. Dom z kamienia polnego dranicami kryty z kominem murowanym.
20. Chlewy z drzewa słomą poszyte.
21. Parsków w ziemi z drzewa ziemią kryty trzy.
22. Chałupa w części z pacy w części z cegły palonej murowana słomą poszyta.
23. Kuźnia z mieszkaniem z drzewa z kominem murowanym deskami kryta.
24. Chałupa z drzewa słomą poszyta z kominem murowanym.
25. Całew z drzewa pod półdachem słomą poszyty.
26. Chlewik z drzewa słomą poszyty.
27. Dom (karczma) z drzewa z kominem murowanym, połowa której jest uwłaszczona.
28. Dwie sadzawki niezarybione.
29. Gołębnik na słupie drewnianym pod daszkiem gontami krytym.
30. Studnia balami cembrowana.
31. Parsk w ziemi ziemią kryty.
32. Ogród warzywny owocowy w którym znajduje się drzew owocowych różnych około sztuk 250, zaś drzew dzikich oraz krzewów i tym podobnych około sztuk 200.
33. Altanka z drzewa z desek gontami kryta w ogrodzie powyższym stojąca.
34. Wiatrak gontami kryty.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaż kierującego Stanisława Rotwanda Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Henrykowi Orłowskiemu Pisarzowi, Sądu Pokoju okręgu Gostyńskim w Gombinie urzędującemu, na ręce własne.

2. Jakóbowi Lis Wójtowi gminy Pacyna w tejże wsi urzędującemu, do której dobra Słup należą, do rąk własnych samemu osobiście Jakóbowi Lis.

Obudwom d. 12 (24) Kwietnia 1873 r.

Wniesiono do księgi wieczystej w Warszawie dnia 20 Kwietnia (2 Maja) 1873 r., w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1873 r. w Wydziale I.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Maja 1873 r.
R. Linowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Maja 1873 r.
R. Linowski.

Następnie po odbyciu w dniach 25 Czerwca (7 Lipca) 9 (21) Lipca i 23 Lipca (4 Sierpnia) 1873 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Słup z przyległościami i przynależytościami w powiecie Gostyńskim Gubernji Warszawskiej położonych Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr ziemskich na dzień 8 (20) Października 1873 r. wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 w Wydziale I o godz. 10 z rana lub za przywołaniem sprawy z wokandy subhastacyjnej a licytacja rozpocznie się w tym terminie się od sumy rubli srebrem 10,000 w terminie zaś ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 19 Wrześ. (1 Paźd.) 1873 roku.
R. Linowski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie dóbr ziemskich Słup z przyległościami i przynależytościami w okręgu Gostyńskim położonych i dobra te temczasowo Stanisławowi Rotwandowi Adwokatowi za sumę rs. 10,000 przysądzone zostały, a jednocześnie termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr na dzień 3 (15) Grudnia 1873 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia odbywającego wyznaczony został. Termin ten jednak na skutek aktu w dniu 8 (20) Października 1873 r. przed Rejentem Henrykiem Markowskim, pomiędzy Leopoldem i Aleksandrą ze Skarzyńskich małżonkami Łąckiemi z jednej a Gutmanem Rozenbergiem i Szmulem Sapirą z drugiej strony zawartego, spełzł bezskutecznie.

Gdy jednak małżonkowie Łąccy z obowiązaniem powyższym aktem objętym względem Gutmana Rozenberga nie uczynili zadość, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 14 (26) Lipca 1875 r. z ilacji na żądanie Rozenberga zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr ziemskich Słup z przyległościami i przynależytościami w okręgu Gostyńskim położonych na dzień 2 (14) Września 1875 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 31,133 kop. 34 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 15 (27) Lipca 1875 r.
R. Linowski.

Termin powyższy z powodu wystąpienia wywłaszczonego dłużnika Łąckiego ze sporem o taksę spełzł bezskutecznie Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 9 (21) Grudnia 1875 r. z ilacji zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Ziemskich Słup z przyległościami w okręgu Gostyńskim położonych, na d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1876 roku godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia odbywającego oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 62,366 kop. 74 jako $^2/_3$ części szacunku sporządzoną w drodze rewizji taksą wykrytego.

Warszawa d. 15 (27) Grudnia 1875 r.
R. Linowski.

N. D. 7949. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, że na żądanie Janasza Erlicha handlującego, w osadzie Zwoleń, okręgu i powiecie Kozienickim, gubernji Radomskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Leona Romanowskiego Patrona w mieście gubernialnem Radomiu mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu od niego sumy rs. 17,250 z kuponami i procentem, oraz sumy rs. 1,000 z kosztami, aktem Macieja Habra Komornika przy Trybunale Cywilnym w Radomiu dnia 8 (20) Lipca i następnych 1875 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie czyli sprzedaż publiczną sądową:

DOBRA ZIEMSKIE

Ruda Wielka i Śniadków, z przyległościami i przynależytościami, w parafji i gminie Kowala Stępocina, okręgu, powiecie i gubernji Radomskich położone, od Radomia wiorst 14 odległe, prawem własności do Maryi z Nalepińskich Przychodzkiej obywatelki krajowej w tychże dobrach zamieszkałej, należące i na nią hypotecznie uregulowane. Ogólna przestrzeń tych dóbr wynosi przybliżenie morgów 2778 po odjęciu gruntów przeszłych na uwłaszczenie włościan. W tem jest przybliżenia w łąkach około 270 morgów, w lasach i wyciekach leśnych około 520 morgów, w placach i pod zabudowaniami morgów 15 przybliżenie, w polach ornych około morgów 1920, w ogrodach warzywnych i owocowych około morgów 20. Są także dwie sadzawki. Gleba ziemi przeważnie żytnia średnia, gospodarstwo trójpolowe. Inwentarzy zajęto koni 24, wołów 30 krów 45, jałowizny i stadniny sztuk 46. Wysiew: żyta korcy 350, rzepaku zimowego korcy 3, jarego 1$^1/_2$ korca, jęczmienia korcy 50, owsa korcy 150, grochu korcy 35, konicazyny korcy 3, kartofli korcy 150, pszenicy korcy 70. Siana zbiera się około 300 wozów. Dochody są: z wydzierżawienia pastwisk cząstkowo około rs. 200; z wiatraku który dzierżawi Jan Borzeński rs. 150; z dzierżawy karczmy i propinacji które dzierżawi Szymon Rottenberg rs. 270. Ciężary skarbowe i gminne wynoszą rs. 839 kop 64.

Budowle w dobrach są następujące: dwór drewniany z dwoma altankami w ogrodzie, budynek murowany gorzelnią zwany, studnia, obora, chlewy, stajnia, obora, trzy stodół, szpichlerz drewniane, owczarnia murowana, szopa, studnia, chlewy, szopka, stajnia i wozownia, piwnica. We wsi jest 5 chałup, dwa ośmioraki, dwa czworaki, karczma z chlewami; w lesie 2 chałup, stodółka i studnia, wiatrak.

Akt zajęcia doręczony Wójtowi gminy Kowala Stępocina Aleksandrowi Farbiszewskiemu i Pisarzowi gminnemu Kinastowskiemu w dniu 6 (18) Sierpnia 1875 r. Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu Józefowi Karwadzkiemu w dniu 7 (19) Sierpnia 1875. Wniesiony do księgi wieczystej dóbr Ruda Wielka d. 14 (26) Sierpnia 1875 i wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji podpisanego Pisarza Trybunału w dniu 28 Sierpnia (9 Września) 1875.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży, nastąpi w dniu 4 (16) Listopada 1875 r. o godzinie 10 rano w Trybunale Cywilnym w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunków sprzedaży, są do przejrzenia we właściwym czasie, w biurze podpisanego Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu, i u Leona Romanowskiego Patrona sprzedaż popierającego w Radomiu.

Radom d. 28 Sierpnia (9 Września) 1875 r.
Szczuka.

Jako kopja tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Radomiu poświadczam

Radom d. 28 Sierpnia (9 Września) 1875 r.
Szczuka.

Po odbyciu trzech krotnem, ogłoszenia warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia, oznaczony został na dzień 30 Grudnia 1875 r. (11 Stycznia) 1876 r. godzinę 10 rano i odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Radomiu.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,000.

Radom dnia 4 (16) Grudnia 1875 r.
Szczuka.

N. D. 7958. Prawnie zajęte w drodze egzekucji sądowej ruchomości: fortepian palisandrowy, meble orzechowe, palisandrowe i jesionowe, lampy, dywany, porcelana, lambrekiny, firanki i t. p. w d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1875/6 r., o godzinie 2 po południu na targu za Żelazną Bramą i meble jesionowe, sosnowe, mahoniowe, bielizna i garderoba męska, samowar, lampa i t. p. w d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1875/6 r., o godz. 11 z rana na targu w rynku Nowego Miasta, w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Edward Borkowski, Komornik
(przy S. Ap. Kr. Pol. 541)

N. D. 7960. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji Sądowej, jako to: krzesła jesionowe wyściełane, lampa, łóżko jesionowe, lichtarz metalowy, i t. p. w d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1875/6 r., o godzinie 12 w południe, na targu Stare Miasto w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Bronisław Bagiński, Komornik.

N. D. 7959. W d. 22 Grudnia (3 Stycznia) 1875/6 r. o godz. 12 rano na targu Grzybów: meble jesionowe, sosnowe garderoba i t. p. w d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1875/6 r. o godz. 10 rano na targu Muranów: wóz z żelaznemi osiami, meble jesionowe i t. p. w tymże dniu na targu Stare Miasto; o godz. 12 rano: meble gruszkowe, jesionowe i t. p. sprzedane będą przez publiczną licytację w drodze egzekucji Sądowej.

Juljan Ostrowski Komornik. pod Nr. 1773.